

FOT BAL

REVISTA SĂPTĂMINALĂ

ANUL VIII • MIERCURI 17 IANUARIE 1973

12 PAGINI • 2 LEI

347

ÎN ACEST NUMĂR: **ECHIPA NAȚIONALĂ REINTRĂ ÎN ACTUALITATE**

COMPONENȚA NOULUI LOT REPREZENTATIV,
CU CARE VALENTIN STĂNESCU PORNEȘTE LA DRUM

• ALTE MĂSURI ALE BIRoului FEDERAL •

• APRECIERILE COLEGIULUI CENTRAL AL ANTRENORILOR PRIVIND TURUL DIVIZIEI A

• INDICAȚII METODICE PENTRU PERIOADA PREGĂTITOARE

• UN COMENTARIU ASUPRA TENDINȚELOR TACTICE DIN JOUL ECHIELOE NOASTRE

• O ANCHETĂ PRINTRE ANTRENORII DIVIZIEI B ÎN LEGĂTURĂ CU NIVELUL COMPETIȚIEI ȘI PREOCUPĂRILE DE VIITOR ALE ECHIELOE

• REPORTAJE DE LA PREGĂTIRILE FORMĂȚILOR DINAMO, PETROLUL ȘI FARUL PENTRU NOUL SEZON

• PANORAMIC FOTBALISTIC MONDIAL 1972

ÎN PLINĂ PERIOADĂ DE ACUMULĂRI PENTRU RETUR!

Primul antrenament al unei zile obișnuite de pregătire a început. Jucătorii Farului, sub conducerea antrenorului P. Comăniță, au pornit la lucru, cu gândul că greul orelor de muncă de acum va fi răsplătit din plin în campionat.

Foto: I. MIHAICA

PRIM
PLAN

POJONI

La 1 ianuarie, Eugen Pojoni a împlinit 31 ani, dar el continuă să fie unul din principalii pioni ai apărării arădene.

Pornit de prin părțile Reghinului, Pojoni n-a fost un veltar în fotbal. Acolo, la Reghin, între 1957 și 1959, el a schimbat doar trei... nume de echipă: Recolta, Partizanul și Avântul și-au schimbat numele, dar nu și jucătorii.

Odată cu apariția Viitorului, tânărul Eugen Pojoni pornește în lume, dar scurta viață a „echipei juniorilor” îl împiedică să se stabilizeze. După numai șase luni, el ajunge la Crișul...

Pînă aici, totul e normal și banal. Acolo, la Oradea, Pojoni rămîne unul dintre apărătorii care disprețuiesc șocul și violența. El joacă în tangente fine, fiind un mare amator de devieri subtile. Această consecvență de stil atrage privirile unui antrenor căruia, de asemenea, nu i-au plăcut niciodată forța și duritatea. Numele acestui antrenor — aș ghicit, desigur — este N. Dumitrescu III.

La 11 martie 1968, Pojoni devine stoper la U.T.A., alături de un alt „fost orădean”.

Bacoș. El se integrează foarte rapid în jocul echipei arădene. Rapid e un fel de a spune. Integrarea e de fapt spontană, pentru că Pojoni seamănă cu U.T.A., așa cum U.T.A. seamănă cu Pojoni.

După retragerea lui Bacoș, începe „marea carieră” a perechii Lereter — Pojoni. În povestea acestui cuplu, Lereter a lăsat mereu impresia că este prima vioară. La mijloc, însă, erau mai multe motive sentimentale: vîrsta, energia, lătivă, elanul judecat prin comparație. Astăzi, după ce cuplul s-a desfășurat, o retrospectivă lucidă nu poate să minimalizeze rolul preponderent al lui Pojoni în viața apărării imediate din perioada Feyenoord sau Vitoria Setubal. În economia defensivei arădene, Pojoni a fost cel care a închis culoarele, fiind omul de siguranță al formației.

Eugen Pojoni a fost chemat de cîteva ori la lot. De fiecare dată, o intimplare sau alta a împiedicat integrarea lui. Ce anume a împiedicat promovarea unui tehnician de valoare a stoperului arădean? Poate că prima cauză este o oarecare indisponibilitate pentru forțarea limitelor. În fond, singurul „intrus” arădean în echipa națională a fost Domide. Iar Domide este singurul non-conformist al stilului tactic U.T.A.

Un gând de admirație pentru coechipierul perfect care se numește Eugen Pojoni...

I. CH.

ION ALEXANDRESCU

„FOTBALUL

MARE

ÎNCEPE

CU

EDUCAȚIA

FIZICĂ

A „PRE-

ȘCOLARILOR”

tase, Dumitriu IV și Dudu Georgescu. Pe de altă parte, însă, există destule cluburi care nu acordă atenție muncii cu juniorii. N-are rost să le mai numesc, pentru că sînt prea multe.

— Ce credeți că le lipsește juniorilor noștri, în afara unei dezvoltări fizice... fotbalistice?

— Bola e mai veche. Juniorii noștri au o predilecție deosebită pentru mișcarea în plus, adică pentru o dantelărie în plus, de dragul tribunelor. E adevărat, ei au avut în față modele celebre. Mă gîndesc la Ozon, la Dumitriu II, la Dobrin. Așa se explică faptul, cred eu, că un Aelenei abuzează pînă la exasperare de această mișcare în plus. Așa se explică și faptul că un înaintaș de mare talent, cum este Răducanu, a cărui abilitate tehnică o întrece chiar pe aceea a lui Aelenei, lasă impresia că are un singur scop: să intre cu mingea în plasă și să plonjeze în plasă, ca într-un hamac.

— Sînteți mulțumit de felul în care sînt promovate juniorii noștri în echipele de seniori?

— Nu prea. Există o reținere la acest capitol. Cauza se cunoaște: obsesia rezultatului. Partea cea mai neplăcută este că această obsesie s-a transmis și echipelor de juniori, care „îngheață” posturile în numele aceleiași obsesii și cu gîndul ascuns că o formulă consacrată e mai puțin riscantă decît o formulă nouă.

— Aș vrea să vă pun o întrebare concretă: dacă s-ar organiza, de pildă, mine, un meci între echipa de juniori a liderului nostru, Steaua, și formația corespunzătoare a lui Bayern München, de pildă, care ar fi rezultatul?

— Nu cred că spun o noutate. Juniorii noștri ar impresiona mai mult. Cred, de asemenea, că, într-o dublă confruntare, juniorii noștri ar ob-

ține 3 puncte din 4. În schimb, dacă acest meci ar opune, peste trei ani, echipele de tineret, cred că rezultatul ar fi invers.

— Ce concluzie trageți?

— Concluzia vine aproape de la sine. La noi, din marea masă a juniorilor, foarte mulți renunță la fotbal după ce „s-au jucat” cu mingea pînă la vîrsta marilor hotărîri. (Cei obsedați de fotbal sînt foarte puțini.) O bună parte din cei rămași încearcă să impace și capra și varza. Desigur că imi vei spune: nu e nimic rău în asta. De acord, dar noi discutăm în acest moment problema juniorilor, această sursă a marilor valori ale fotbalului. În privința faptului că după terminarea vîrstei junioratului majoritatea celor rămași în fotbal caută să facă și una și alta, te rog să-mi permiți să-ți spun că am citit recent în „Sportul” că centrul universitar sportiv din Cluj n-a dat nici un sportiv olimpic. Iar dacă ne apropiem cu exemplul de fotbal, e bine să amintim că de la cele două echipe divizionare A („U” și C.F.R. Cluj, care e și ea o echipă universitară) „națională” are, în momentul de față, doar o rezervă: Anca.

— Există multe echipe divizionare A care au un mare număr de studenți?

— De acord. Numai că boema universitară se face mai simțită în centrele universitare de tradiție. E suficient ca exemplul Clujului să fie urmat de cel al Timișoarei, pentru a-ți da seama că afirmația nu este hazardată.

— Ce eforturi s-au depus în ultima vreme pentru ridicarea juniorilor?

— Centrele de juniori nu mi se par o activitate formală. De la 12 în 1965, există astăzi 46 de centre. Iar dacă aș aminti că întreaga echipă de tineret a țării noastre (minus Troi) provine din centrele de juniori, cred că acest „raport de activitate” nu este chiar de

neglijat pentru o perioadă de numai 4 ani.

Vreau să profit de acest prilej pentru a aduce elogii antrenorilor „specializați” în munca cu juniorii. Această specializare se datorează în primul rînd pasiunii lor. Aș vrea să amintesc de eforturile anonime dar pline de pasiune ale lui Fabian, Birzan, Kluge, Costea, Leon Lazăr, Tudoran (Sibiu), Gigi Dumitrescu, Gorgorin, „Michi” Mihăilescu, „Fane” Stănculescu, Silviu Avram, Eugen Popescu (Irigioște), Comăniță. Pe umeri lor se ridică, de fapt, juniorii.

— Există o problemă a bazei materiale...

— Există, fără îndoială. Unele eforturi s-au depus. În ultimul timp, s-au făcut trei terenuri la Tirgoviste, 2 la Timișoara, 2 la Bacău, 2 la Focșani, 2 la Pitești. Piteștiul și Aradul au mai căpătat un teren. Menționez că e vorba de terenuri afectate exclusiv pregătirii juniorilor.

— Ce surse potențiale ar mai exista în activitatea cu juniorii?

— Fără îndoială că mai sînt multe de făcut, dar nimic nu e mai important decît schimbarea opțiunii cluburilor față de „grădina proprie”. Desigur că această grădină nu poate susține, singură, o echipă, dar nu e mai puțin adevărat că, fără un asemenea suport, vine o vreme cînd trebuie să pornești totul de la zero. În afară de asta, cu riscul de a mă repeta, trebuie să spun că fără o pregătire specială și, dacă vrei, științifică, încă din anii copilăriei, nu poți dobîndi un element capabil să alerge timp de 90 de minute într-un joc în care ai mingea la dispoziție doar 2 minute sau chiar mai puțin. Această pregătire fizică ieșită din comun este una din cheile fotbalului modern. A neglijă această premisă înseamnă a bate apa în piuă. Fotbalul modern este un fotbal athletic prin excelență. Virtuozitatea nesuștinută de picioare puternice poate fi doar subiectul unui număr de music-hall.

Ioan CHIRLA

Oaspetele „paginii interviului” este astăzi Ion Alexandrescu, fost centru înaintaș la C.C.A.-ul zilelor de glorie și în echipa națională.

Ne-am oprit asupra lui Ion Alexandrescu nu pentru o convorbire legată de calitatea sa de secretar federal, ci, în primul rînd, pentru faptul că fostul puncher al echipei lui Constantin se ocupă astăzi de problema juniorilor.

În această calitate, Ion Alexandrescu deține, bineînțeles, toate informațiile legate de activitatea unei grupe de vîrstă care, prin forța împrejurărilor, nu cunoaște publicitatea seniorilor, dar al cărei rol în dezvoltarea fotbalului nu poate fi minimalizat. (Orice scădere a ritmului de atenție față de „viitorul fotbalului” are repercusiuni inevitabile într-un timp relativ scurt.) Așadar...

— Ce concluzii generale trageți la o eventuală retrospectivă a ultimelor, să zicem, zece promoții de juniori?

— Masa juniorilor este o masă elastică. Legi sau consecințe logice nu poți găsi decît prin forțarea notei. În fond, nu știu dacă se poate vorbi despre plusuri valorice nete ale unor promoții în dauna celorlalte. A existat o promoție Pircălab. A urmat o promoție Voinca sau Dumitriu II. A venit apoi rîndul promoției Sătmăreanu. N-a întîrziat să vină promoția Lucescu — Radu Nunweiller. Aparent, promoția celor născuți în '48 vine cu forte deosebite: Dinu Boc, Dumitrache, Neagu, dar nici în acest caz nu vreau să absolutizez. În fond, promoția anilor 1950, condusă de Dumitru și Iordănescu, nu este, calitativ, mai slabă. Deosebirile sînt de nuanță. 1951 aduce „pe lume” o promoție ai cărei frunțișii ini par a fi Beldeanu și Brosovski. 1952 vine cu Mulțescu, Dobrău, Mircea Sandu. Ce-am putea spune de 1954, care se prezintă cu Năstase și Aelenei?

— Cînd v-am întrebat despre concluziile eventuale, nu m-am gîndit doar la aprecierea curbei valorilor...

— Principala carență a generațiilor din ultimul timp este aceea a lipsei de... timp. Această lipsă de timp se manifestă — la majoritatea jucătorilor — prin dificultăți tehnice, consecință a orelor puține consacrate deprinderii tainelor jocului. De asemenea, mai este vorba și de o... pierdere de timp. Am impresia că ora noastră de educație fizică din școală nu face totul pentru creșterea unui copil bine dezvoltat din punct de vedere fizic. Așa se face că la noi, în fotbal, adolescentul și mai ales juniorul nu pot fi supuși la un efort mare și continuu.

O altă carență este atitudinea diferită a cluburilor față de marea problemă a juniorilor. Există cluburi cu frumoase rezultate în activitatea cu juniorii. Mă gîndesc la Politehnica Iași, care a promovat destui juniori în prima echipă. Este vorba de cei doi Romiță, de Dănilă, de Iordache, de Amarandei, de Hanciu, de Sofian și de alții. Pentru un oraș în care, la capitolul fotbal, „nu se întîmplă nimic”, succesul de promovare din ultima vreme este incontestabil. Un alt club la care activitatea cu juniorii este remarcabilă imi pare a fi Universitatea Cluj, și asta nu numai pentru faptul că „U” este actualmente campioană națională de juniori. Mă gîndesc că Ștefan, Moldovan, Cretu, Mușan, Porățchi, Codrea, Uifăleanu și alții provin „din grădina proprie”. În afara acestor două cluburi, nu putem omite Steaua. Astăzi, în prima echipă, Tătaru, Iordănescu, Ciugărin, Cristache, Ștefănescu și Aelenei provin din echipa de juniori. Numărul juniorilor „steliști” răspîndiți prin țară

ÎNALTĂ SOLIE A PĂCII

Vizita oficială efectuată de președintele Consiliului de Stat, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, împreună cu tovarăsa Elena Ceașescu, în Republica Islamică Pakistan, la invitația președintelui Zulfikar Ali Bhutto, precum și vizita neoficială întreprinsă în Iran, la invitația Șahinșahului Mohammad Reza Pahlavi, reprezintă, fără îndoială, principalele evenimente din ultima săptămână, evenimente de o incontestabilă importanță și de majoră semnificație în evoluția relațiilor reciproce, dar — în același timp — cu puternice rezonanțe și în planul vieții politice internaționale.

Ambele vizite — înaltă solie a păcii, înțelegerii și colaborării — constituie o nouă manifestare a politicii externe a partidului și statului nostru, care, așezând în centrul preocupărilor dezvoltarea prieteniei și colaborării cu toate țările socialiste, acționează totodată, dovadă fiind fermitatea și o largă inițiativă, pentru extinderea relațiilor cu toate statele lumii, indiferent de orînduire socială, în spiritul coexistenței pașnice, în interesul înțelegerii și cooperării internaționale.

Reportajele apărute în presă, cele filmate și prezentate de Televiziune, ca și amplele relatări ale radio-difuziunii ne-au înlesnit tuturor posibilitatea să urmărim momentele acestor vizite, călduroasele manifestări de prietenie și simpatie pentru poporul român, de prețuire pentru țara noastră, de admirație și respect față de remarcabilul om de stat care este tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, cunoscut astăzi în întreaga lume pentru politica pe care o promovează în apărarea dreptului de dezvoltare liberă a fiecărei națiuni, a dreptului fiecărui popor de a-și orîndui singur soarta, conform propriei voințe.

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

Am citit descrierile și am urmărit imaginile transmise din Islamabad, de la șantierul marelui baraj de la Tarbela și de la Institutul de Științe și Tehnologie, de la celelalte vizite întreprinse în provincia Punjab, în străvechiul Lahore, în marele centru economic și cultural Karachi și am trăit clipe de emoție și satisfacție, ne-am simțit stăpîniți de un puternic sentiment de mîndrie la gîndul că sîntem fiii unei țări care slujește cu credință ideile nobile, generoase, ale păcii, înțelegerii și colaborării internaționale și care are în tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU un strălucit reprezentant și militant neobosit pentru triumful acestor idealuri în lume.

Vizita oficială în Pakistan, în cadrul căreia au avut loc fructuoase convorbiri între președinții Nicolae Ceașescu și Zulfikar Ali Bhutto, s-a încheiat — după cum se știe — prin semnarea Declarației solemne comune, document care întruchiează aspirațiile de pace și înțelegere ale celor două țări și care așază pe baze și mai trainice relațiile dintre Republica Socialistă România și Republica Islamică Pakistan. Referindu-se la principiile cuprinse în acest document, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU arată că „în declarație sînt consemnate dorințele popoarelor român și pakistaneze de a dezvolta o colaborare activă între ele și, totodată, de a participa împreună la triumful în lume al colaborării și păcii între popoare”.

Comunicatul comun dat publicității la sfîrșitul vizitei, pune, de asemenea, în evidență faptul că între cele două țări s-a și convenit asupra unor măsuri concrete de largire și dezvoltare în continuare a legăturilor bilaterale, corespunzător intereselor ambelor popoare, spre folosul cauzei păcii și înțelegerii în lume.

După Pakistan, itinerarul înălților soli ai poporului român a continuat cu vizita neoficială în Iran.

Inscriindu-se în contextul unei evoluții continuu ascendente a relațiilor de prietenie și colaborare dintre cele două țări și popoare, această vizită s-a desfășurat în aceeași atmosferă însoțită, de prețuire și stimă, constituind o importantă contribuție la dezvoltarea și mai largă a relațiilor bilaterale, ale căror caracteristici sînt respectul și înțelegerea reciprocă.

La înapoierea în țară, populația Capitalei a făcut o caldă și entuziastă primire tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, manifestându-și, ecou al gîndurilor și sentimentelor întregului popor, satisfacția și adevărată deplină față de politica externă a partidului și statului nostru, față de rezultatele fructuoase ale acestor două vizite întreprinse, atît în Pakistan cît și în Iran.

ECHIPA NAȚIONALĂ, ÎNTR-UN PROCES DE REÎMPROSPĂTARE A FORȚELOR

Așadar, în locul lui Angelo Niculescu, eliberat săptămîna trecută din funcția de antrenor al echipei naționale (nu însă fără ca Biroul federal să-și exprime aprecierile pentru activitatea rodnică a fostului conducător tehnic al naționalei, pentru contribuția sa la succesele obținute în ultimii ani de fotbalul românesc), luni a fost numit în acest post antrenorul Valentin Stănescu.

Cu ocazia conferinței de presă în cadrul căreia a fost făcută publică această decizie, tov. Mircea Angelescu, președintele federației, a ținut să precizeze că eliberarea din funcție a lui Angelo Niculescu n-a fost determinată de rezultatele din ultima vreme ale echipei, ci de unele fenomene care provocau îngrijorare, intervenite în viața lotului reprezentativ, și care făceau să nu mai existe garanția unei mobilizări totale, pe toate planurile, a acestui colectiv (într-un trecut nu prea îndepărtat remarcabil tocmai prin sudura sa), pentru atingerea obiectivului acestui an, calificarea în turnul final al C.M.

Schimbarea antrenorului a fost apreciată de către președintele F.R.F. drept „una din acele situații firești care intervin în viața unei echipe”, iar în legătură cu viitoarea activitate a lui Angelo Niculescu (rămas decamat din activul F.R.F., ca antrenor federal) s-a făcut precizarea că el va fi sprijinit de federație, pentru a lucra în continuare în fotbal, probabil la catedra de specialitate a Institutului de educație fizică și sport, de altfel o mai de mult exprimată dorință a fostului conducător tehnic al „tricolorilor”.

Coincidență (va rămîne ea simplă sau, mai tîrziu, va căpăta și semnificații?) face, deci, ca tot într-o zi de 15 ianuarie — dată la care, în 1969, se naște pe Wembley ceea ce am numit ani în șir „noua echipă națională” — în viața reprezentativei noastre să se producă o netă cotitură. La frînele „team-ului tricolorilor” trece un om nou pe care l-au recomandat Biroului federal atît calitățile sale profesionale (Valentin Stănescu a pornit „de jos” în această meserie, urcînd treaptă după treaptă și obținînd bune rezultate cu echipele de club la care a activat), cît și anumite trăsături de temperament, socotite drept indispensabile în momentul actual, de împas — mai ales ca atmosferă internă — pe care-l străbate lotul. Noua politică federa-

lă în ceea ce privește echipa națională își găsește exprimarea, de altfel, și într-un alt element organizatoric, acela că se oficializează funcția de antrenor secund al echipei naționale (care lui Ion Voica, secundul lui Angelo Niculescu, nu-i fusese atribuită), fiind numit pe acest post proaspătul antrenor federal, anterior antrenor al Farului Constanța, prof. Robert Cosmoc. Iar pentru a completa imaginea colectivului de lucru operativ află acum la timona echipei, să menționăm și „votul de încredere” pe care noul responsabil tehnic, Valentin Stănescu, l-a acordat doctorului Dumitru Tomescu, cu care și-a manifestat dorința de a lucra în continuare.

Iată, prin urmare, scurta „criză” de la conducerea echipei naționale soluționată în interval de mai puțin de o săptămînă! Și nici nu se puteau admite tergiversări, din moment ce pînă la primele acțiuni concrete ale echipei naționale în acest an, timpul se măsura în zile. S-a pus astfel capăt supozițiilor, „pronosticurilor”. Apropos de acest subiect, multă lume (poate și sub influența unei știri transmise de agențiile de presă), a crezut la un moment dat că înlocuitorul lui Angelo Niculescu va fi Ștefan Covaci, al cărui contract cu Ajax Amsterdam expiră la 1 iulie a.c. Președintele federației, în conferința de presă de luni, a făcut însă precizarea că dacă F.R.F. s-a gîndit — în ultima vreme — și la Covaci a făcut-o vizîndu-l pe reputatul nostru tehnician nu ca antrenor al echipei naționale ci, ca director tehnic al federației, formulă de viitor și care, firește, nu poate fi scoasă din discuție.

Prin urmare, Valentin Stănescu pornește la lucru.

Are, fără nici o îndoială, o misiune grea dar în care se angajează cu tragere de inimă, cu entuziasm. El a și declarat că aderă la obiectivul pe care și l-a propus federația, calificarea echipei României pentru viitorul turneu final al C.M., pe care-l consideră tangibil.

Care sînt primele „luări de poziție” ale noului antrenor?

Mai întîi, el a anunțat că în ceea ce privește compoziția lotului nu va face „revoluție”, considerînd că o serie de oameni de bază ai efectivului anterior nu pot fi ignorați, poziție pe deplin logică, în condițiile fotbalului nostru actual, care nu dispune

de un fond de jucători de nivel internațional atît de vast încît un nou antrenor să vină și cu inovații totale în materie. De altfel, lotul pe care-l publicăm în ultima pagină (aceste rînduri sînt încredințate tiparului înainte de sedința de așază a Biroului federal care a ratificat lista depusă de Valentin Stănescu) poate fi elocvent, ilustrînd linia noului antrenor în această privință.

În al doilea rînd, se poate sesiza intenția (declarată, de altfel, și destul de ferm conturată) de a se proceda la o remaniere a concepției de joc a echipei naționale. În special în ceea ce privește jocul său la mijlocul terenului, Valentin Stănescu cere însă (și nu putem să nu ne alăturăm lui) un oarecare timp de sedimentare, de verificare, de perfecționare, promițînd însă că observarea concretă a noutăților și ameliorărilor pe care le va introduce în jocul „team-ului reprezentativ” nu va întârzia peste termenul primelor meciuri oficiale ale echipei. Dar, cum acestea vor avea loc în luna mai și cum fiecare punct contează decisiv în „economia calificării” este de presupus că noul antrenor va trece la punerea în practică a ideilor sale chiar de la cele dintîi jocuri ale echipei, în prima jumătate a lunii februarie, în Spania și, probabil, în Franța, la Nîmes, unde se tratează un meci cu echipa în care activează Pircălab.

În altă ordine de idei, noul antrenor al echipei naționale ține să transmită antrenorilor echipei divizionare A dorința sa de colaborare cu ei, apelul la ajutorul lor, ceea ce ne face să credem că atît de titlul schimb de idei dintre responsabilul direct al echipei și primipalii săi „furnizori”, oamenii care-i au în mînă pe componenții lotului în cea mai mare parte a anului, va funcționa de o manieră care să însemne una din premisele realizării lor pe care și le propune echipa în acest an dificil.

Ni se pare însă necesar să ne referim și la un alt aspect, pe care îl releva și președintele F.R.F. zilele trecute, acela că actualmente, în legătură cu echipa noastră națională „nu e vorba despre o simplă schimbare de antrenor, ci și despre o schimbare de mentalitate”, afirmație care te duce cu gîndul, în mod logic, nu atît la antrenorii cît la jucătorii. O cotitură decisivă se impune în această privință pentru că, așa cum subliniau mai mulți membri ai Biroului federal, acesta a fost „punctul nevralgic” în ultimul timp, de aici au pornit fisurile unui organism care, ani de zile, a rezistat atîtor intemperii. Federația interpretează corect fenomenul, din moment ce anunță, pentru mîine, o primă convocare a lotului la București, pentru a se sta de vorbă cu jucătorii „altfel decît pînă acum” și pentru a li se arăta ce se așteaptă de la ei în acest an al unor atît de dificile angajamente ale fotbalului românesc. Credem, de aceea, că nu greșim dacă sesizăm, în această nouă atitudine a Biroului federal și o nuanță autocritică pentru că, în definitiv, echipa națională, problemele sale, nu constituie o treabă personală a lui „X” antrenor azi, sau a lui „Y” antrenor mîine, ci angrenează și răspunderea conducerii însăși a fotbalului românesc.

În acest context, să urăm succes lui Valentin Stănescu, colaboratorilor lui imediați, precum și tuturor celor angajați (și cu răspunderi) în acest an, în marele efort pe care echipa națională îl va face pentru a obține din nou un loc printre primele reprezentative de fotbal din lume.

Noul antrenor, Valentin STĂNESCU și...

...secundul său Robert COSMOC

Radu URZICEANU

CARNETUL SCRITORULUI EUGEN BARBU

NOUTĂȚI

Așadar, copii ai durerii, pregătirile au început Baieții au plecat la munte să se oxigeneze nitel, terenurile zac sub soarele nefiresc în care ninsoarea ismenită și zgîrcită pare ceva de pe lumea cealaltă. Mingile, cum citim în ziare, vor fi scoase la echipa numai joi. Pînă atunci marșuri, crosuri, escensiuni, jocuri copilărești, de sezon, cum s-ar zice. Doctorii au trebă multă, se ia pulsul, se dă cu ciocănelul în genunchi, magazionerii repară echipamentul, fabricile de textile lucrează febril la croirea noilor tricouri ce vor fi lansate în primăvară. Virgil Economu mi-a pus pe masă, ieri, ultimele sale lucrări despre fotbal. L-am privit pe acest neostenit amator al fotbalului nostru, care slujește de atîta ani ideea scumpă nouă, a unui sistem de joc românesc și pe care nimeni nu o aplică.

— Fotbaliștii te citesc, maestre?

— Da, de unde! N-au timp pentru așa ceva. Privesc mîhnit cele două cărți, una cu coperta verde, cealaltă cu o copertă maron-negru. Știu că fotbalul se practică cu mingea la picior, dar parcă nițică literatură în jurul lui, nu strică. Cîți halfleri de margine lasă lumea toîul și se închid la gura sobei ca să mai vadă ce-i cu regulamentul? Cîți portari în loc să sugă vinișor negru, îndulcit cu zahăr și atîns cu scorțișoară stau cu cartea pe burtă? Dar antrenorii?

Antrenorii, săracii, ei chiar că nu au timp. Unde și cînd să stai să faci tabele și tabelase, pentru că, să știți, și în fotbal, birocrăția s-a întins ca o pecingine. Unde mai pui sedințele, sedințe peste sedințe că pentru totul trebuie să faci sedințe, atîtel contabilii cum să te creadă, cum să-ți dea banii de care ai nevoie?

Deci dinspre antrenori nici o speranță, ei la teren vor li tari, la alergătură, la sfaturi:

— Voi la apărare, nu țineți mingea! Voi, la înaintare șutați din toate unghiurile! și așa mai departe...

Deci echipele s-au împiciorogot, ca să spunem așa, treaba merge înainte, noi muncim cu spor. Dar se face, fraților, ce trebuie și cum trebuie? Să sperăm că da, că ne-am săturat de mite moarte...

Ce-ar mai fi nou?

A, era să uit, Angelo a plecat. Omul cel mai contestat din toate timpurile noastre fotbalistice s-a retras la o catedră de unde va lumina mințile elevilor săi. Îl vom regreta pe Angelo? Ne vom pune cenușă în cap abia peste cîteva luni? Cine mai știe?!

Valentin Stănescu, profitînd de previziunile noastre s-a

instalat pe scaunul electric al Federației. Va fi el cel așteptat de toată suflarea fotbalistică a țării? Depinde și de el, dar nu numai de el. Am citit că primul apel pe care l-a făcut a fost către colegii săi de la cluburi: Dați-mi pe cei mai buni, dați-mi obosiții voștri să fac oameni din ei!

E frumos, dar să vedem ce vor face în realitate colegii pentru că-i cunoaștem bine. Cînd aude de națională parcă aud de ciumă. E de înțeles undeva, nu-i ușor să lucrezi cu loturi descompletate, dar nici calificarea pentru '74 nu-i o treabă care poate fi socotită secundară. Cum o să împace capra cu varza Valentin Stănescu, nu știm. Ce știm este că e băiat energic și asta trebuia la națională pentru că melancolia lui Angelo se transmitea și jucătorilor.

Să fie într-un ceas bun!

Dar să nu uităm noutățile...

Noutate este și faptul că lui Răducanu i s-a dat omnistie: Valentin Stănescu l-a și titularizat în poarta tricolorilor. Este o măsură de forță care-mi place, dar care va costa dacă Răducanu va intra iar în pielea lui de clovn. Nu am nimic cu cei ce încearcă să se reabiliteze, dar cunoscîndu-l pe portarul rapidist știu că o să facă clipe și dulci și amare, după chef. În ce mă privește eu dacă mai trăiesc o scenă, știți dv. de care, mă jur că o să cer neostenit distrugerea Cartaginei și nu va fi ușor pentru nimeni, dar-mi-te pentru împicinat?

Să credem noi că Valentin Stănescu a debutat cu o eroare sau el e un mare psiholog care l-a angajat în felul acesta pe Tomongo să mînoace jar?

Vom trăi și vom vedea...

LEGITIMAT LA ZECE ANI

A fost odată un băiețuș. Avea ochi albaștri și vioi și peste ei cădea un ciuf de culoarea abanosului. Prin cartierul Dudești, unde locuia, era socotit strengarul cel mai înverșunat în bătaia mingii. O singură ambiție îi lumina existența: să strângă 9,50 lei pentru a cumpăra o minge de cauciuc ce se spărgea mereu. Era nevoie de ea pentru jocurile interminabile în care se ferfăiau pantofi, se tocău iluziile (altora) de premiant la învățătură, se băteau recorduri incredibile de „ținut pe picior” și se zdrobeau geamurile vecinilor, la rând, ca talerele în fața unor puști dibace. Întorcerea acasă era mai anevoioasă, căci trebuia înfruntată părerea tatălui. Tatăl băiețușului năzdrăvan era director de întreținere, om preocupat, exigent, se ridicase pe scara socială prin muncă aprigă și nu putea concepe că Vlad al lui lu- bește mai mult fotbalul decât car- tea. Dar Vlad Marica era isteț (convingea lesne la școală că știe lecțiile) și neînduplecat în dragos- tea pentru minge. Riscind admo- nestări mai „tari”, la zece ani, „oferat” de echipa de juniori a asociației „Pielari”, și-a zis că a sosit timpul unei legătămări în toată regula. Era mititel și înimos, un fel de mascotă a echipei, un exemplu viu al antrenorului Cu- conș pentru cel mai marl și in- dolenț. Astupa cu zelul lui și tehnica uimitoare pentru un mini- fotbalist și un gol de efectiv: E- chipa „Pielari” nu putuse aduna până atunci decât zece jucători.

Dar Vlad are pretenții mai mari. Citește într-o zi în ziar că Școala sportivă nr. 2 organizează selecții. Se prezintă cu dezinvoltura puștiului în stare să joace de 600 de ori mingea fără ca ea să cadă jos și Victor Stănculescu avea să parafazeze încadrarea lui în efectivul școlii. Ulterior, Traian Tomescu l-a predat primele no- țiuni de fotbal scos din perime- trul diletantismului. Timpul tre- cea, Marica juca cu brio într-o echipă de juniori ajunsă în tur- neul final al campionatului repu- blican, golurile sale erau nume- roase și anunțau un „lunar” de mare perspectivă. Gheorghe Ola îl selecționase în naționala de ju- niori; impresionat de cele 64 de goluri semnate de el în 18 etape, Traian Ionescu pregătea momentul transferării la Dinamo București.

Și în 1966, la 17 ani, la o vîrstă crudă, întocmai ca fotbalistii de clasă, Marica debuta în Divizia A. sub culorile echipei din Ștefan cel Mare. În sufletul lui, eveni- mentul a stat în umbră căci dis- pariția tatălui era o lovitură bru- tală și nemeritată... La Dinamo, Traian Ionescu adusese în aceeași perioadă trei minji de soi: Du- mitrache, Dinu și Marica. Ultimul stătea, acum, două case mai în- colo de antrenorul său. Traian Io- nescu îl scula la șase dimineața din somn, trîndu-l după el la an- trenament sub imperativul devenit leit motiv: „Hai la stadion că nu știi încă bine să tragi din voleu, l-ar te-ai culcat tîrziu, ai să re- ghești timpul irosit acum!”

Stăm față în față cu Marica. Au trecut șapte ani de la debutul său spectaculos. Șapte ani în care s-a clădit o balanță cu talgerele în e- chilibrul, dolidora cu satisfacții și cu neîmpliniri; de o parte atîrnă selecționările (în număr de 6) în echipa națională de tineret, cali- tatea de student în anul IV al Fa- cultății de finanțe, căminul lumi- nat de Alexandra și fetița lor Cristina, în vîrstă de doi ani, tit- lul neoficial de golgeter actual al seriei I a Diviziei B; de cealal- tă parte, ruptura de o echipă de elită ca Dinamo București, confir- marea vagă a marilor speranțe puse în el, retrogradarea cu Poli- tehnica Iași, înțelegerea tardivă a muștrului lui Traian Ionescu. În șapte ani, o cută s-a săpat pe fruntea lui Marica, cerul din ochii săi albaștri adună uneori cîte un

Vlad MARICA

nor minios. Să-l lăsăm să vor- bească:

— Poate nu am mai iubit fot- balul cu aceeași intensitate ca în copilărie. Sacrificiile de atunci însemnau urecheala, saltul discret peste masa de prînz, teroarea „notelor de plată” a geamurilor sparte, nesuportate de mine, dar oricum... Am scăpat șansa cea mare cînd am predat tricoul de titular de la Dinamo, mîhnit de accidentări multiple și evenimente ireversibile petrecute în viața mea. Ar fi trebuit să am răbdare și să muncesc mai cu sîrg decît toți ceilalți care mergeau braț la braț cu șansa. Dar cu sacrificiile noi nu m-am luat de piept. Am căzut pe panta rezistenței minime și m-am dus puțin la vale. Acum, cu un picior în Divizia B și cu altul în A, m-am trezit. La timp socotesc eu. Azi mă lupt cu fun- dași duri și cu propriul meu or- goliu răscolit. Am trecut un exa- men, devenind golgeter. Sint prea tînăr și prea optimist pentru a nu crede în viitorul meu. Înmod de fapt un fir rupt vremelnic. Dau asigurări că se va derula multă vreme, tîntînd mereu mai sus.

Ion CUPEN

● DIN INTIMITĂȚILE GAZONULUI ● DIN INTIMITĂȚILE GAZONULUI ● DIN INTIMITĂȚILE GAZONULUI ● DIN INTIMITĂȚILE GAZONULUI ●

„AM TRĂDAT HOCHIEIUL PENTRU FOTBAL!”

La început a fost terenul viran cu nelipsita minge din cirpe. A urmat admirația față de „vedeta cartierului”, Ma- esciuc. Atlet care pulveriza recordurile la 110 m garduri și portar de hochei, deseori chemat în echipa națională. Prin el a făcut cunoștință cu stadionul; ducîndu-i echipa- mentul spre patinoar. Puștiul trecea ca un păun printre colegii de joacă, acestora ne- rămîindu-le decît gelozia co- pilărească. La 12 ani a fost legitimat ca hocheist la „Dragoș Vodă”. Și, astfel, ca sportiv calificat ce devenise, Vladimir Grosaru, căci des- pre el este vorba, își schim- bă, primăvara, locul de joa- că, de pe maidan, pe un sta- dion cu gazon, cu mingi ade- vărate și cu antrenor. În 1939 vine din nordul Moldovei la prima tabără națională de juniori, găzduită la Brașov. Acolo se mai aflau Valentin Stănescu, Costică Marinescu, Siclovian, Torjoc, Romeo Ca- tană, Silaghi, Novac și Ilie Savu.

— Aveam 17 ani atunci. E- ram o adevărată vedetă în orașul meu, dar întîlnind o asemenea pleiadă de talente am dezarmat. Pînă să-mi re- vin, am pierdut trenul... Am pribegit pe la cîteva echipe din Iași, Buhuși și alte col- țuri ale Moldovei. Prin '45— '46 m-am stabilit la Ploiești. La Prahova am fost coleg de echipă cu Vilvoi, Coco Mi- hăilescu și Vlaiculescu. „Of”- ul după hochei m-a minat la Brașov. Vara, half centru la U.A.B., Steagul roșu sau A.C.F.R., iarna portar de ho- chei la Tractorul.

— Peregrinările acestea își aveau un rost?

— Poate în căutarea unui oraș în care să se joace ho- chei. De aceea, nemulțumit de mine — ca fotbalist — am pus ghetete în cui în 1951 și am rămas cu crosa în mînă, numai iarna, pînă prin 1960.

Vladimir GROSARU

Între timp se cam stînsese în Brașov pasiunea pentru ho- chei. Vara antrenam copiii la fotbal. Vreo cinci ani la A.C.F.R. și următorii patru la Dinamo Brașov. Odată cu abecedarul fotbalului, mi-am educat elevii în spiritul dra- gostei față de club, al soli- darității, al învingerii ineren- telor greutăți. Mi-am creat din aceste principii un crez, așa că și astăzi mă conduc după ele.

Din 1960, Grosaru trece la o echipă de seniori, La Trac- torul, în locul lui Ionescu- Crum („Exceptional sportiv a- cest om. Păcat că valoarea lui nu este cunoscută de ge- nerațiile de azi”). În 1963 ia cîrmele echipei Metrom pe care le păstrează pînă astăzi (cu excepția perioadei 1968— 69 cînd a fost la Carpați Brașov).

— Avem o situație favora- rabilă în clasament datorită nucleului sănătos de jucători pe care îi am, formînd o a- devărată familie. La greșeli nu am răspuns pînă sanc-

țiuni nedrepte. Să pedepsești, e ușor, cînd ai această pu- tere. Decît să-i distrugi unui tînăr visele sau speranțele mai bine să i le respecți, dîndu-i ajutor. Pentru aceas- ta îi trebuie răbdare. Am în- vățat aceasta de la Ploieștea- nu, omul care a adus o e- chipă — Steagul roșu — din campionatul regional în Di- vizia A, caz unic în fotbalul nostru. De fapt cu valoarea jucătorilor pe care îi am îmi permit „luxul” ca noi să fim cei care să impunem tac- tica jocului și adversarul să joace după cum cîntăm noi: deschis și încontinuu cu atacuri susținute de 5—6 jucători. De aceea sint impo- triva jocului numai de apă- rare. Să-l practice cei care nu au valoare! După mine este arma „struțului”. Cîupești — eventual — un punct, dar distrugi fotbalul.

Și Grosaru, depănîndu-și alte amintiri, ne vorbește des- pre respectul pe care îl poar- tă lui Valentin Stănescu („E un inovator. Mereu frîntînat de idei pe care să le pună în aplicare. A făcut treabă excelentă la Steagul roșu. Are gură rea, dar suflet de aur”). De altfel, Grosaru îi și sea- mănă. Același timbru al vo- cii, baritonat și puternic. A- același atașament față de e- levii săi.

...Acesta este Vladimir Gro- saru, cel plin de admirație față de valorile fotbalistice de ieri și azi, un OM DE FOTBAL, care a refuzat of- ertele de la București și Hu- nedoara („Nu vreau să rede- vin o „pasăre călătoare”. Greșelile din tinerețe nu le mai repet”), atașîndu-se cu trup și suflet de o echipă mică, dar cu speranțe mari.

Liviu BOBOCEA

● DIN INTIMITĂȚILE GAZONULUI ● DIN INTIMITĂȚILE GAZONULUI ● DIN INTIMITĂȚILE GAZONULUI ● DIN INTIMITĂȚILE GAZONULUI ●

„VOIAM SĂ AJUNG LA BUCUREȘTI, LA MAESTRUL VOINESCU...”

Cu opt ani în urmă, pe unul din maidanele cartierului constănțean „Kilometrul 5”, înspre Eforie, două echipe de pitici băteau de zor o minge de cauciuc, nu prea mare, dar bine umflată. La un moment dat, după un gol pe care n-a vrut în ruptul capului să-l recunoască, puștiul dintre bolovanii-bare s-a supărat și a plecat acasă. Echipa rămasă fără portar nu voia însă să se dea bătută, hotărînd, după multe tergiversări, ca cel mai mic dintre componenții ei să ia lo- cul bosumflatului... dezertat. Al mai mic era unul, Fănel. A în- cercat el să se eschiveze, să se roage, să plîngă... N-a fost chip să-i înduplece pe ceilalți, așa că Fănel, care se visa golgeter, a trebuit să intre în poartă. A doua zi, și mereu după aceea, colegii de școală și prietenii de cartier nu l-au mai vrut pe Ciurea decît portar...

Apoi s-a dus la Farul. Adam Munteanu și Smărăndescu l-au pus la încercare într-o poartă mare, adevărată. Cel care a în- ceput să-l șlefuiască a fost însă Petre Comăniță. Era în 1968. Cam tot pe atunci a aflat că Ion Voi- nescu, marele portar, idolul său, antrenează copiii de la Steaua. Un gînd năstrușnic i-a încolțit în minte: să fugă la București, să ajungă la el. Dar nu s-a putut, rămîind să se pregătească în centrul de copii și juniori al Fa- rului. Trei ani mai tîrziu, în pri-

Ștefan CIUREA

măvara lui '71, a avut loc și întîl- nirea cu fostul portar al lui C.C.A Juniorii Farului au venit la Bu- curești pentru a susține meciul cu Steaua lui Voinescu, din ca- drul campionatului republican. „Cînd am intrat pe teren îmi tre- murau picioarele. Maestrul Voi- nescu se afla la cîteva metri de mine, dînd indicații atacanților săi cum să-mi marcheze goluri. M-am concentrat foarte mult și am apărut totul. N-am primit gol. După meci, în drum spre vestiar, m-a oprit, m-a bătut pe umăr, spunîndu-mi că am apărut foarte bine, încurajîndu-mă. La înapo- terea acasă, nu cred să fi exis-

tat în trenul acela de Constanța altcineva mai fericit ca mine...”

...Zilele trecute, la Rîșnov, în- tr-una din camerele hotelului „Cetate”, Ștefan Ciurea, căpita- nul juniorilor „tricolori”, cum- pănînt în vorbă ca un... om bătrîn, ne spunea că în anul 1972 trei evenimente i-au produs satis- facții deosebite: preluarea, de la Dumitriu IV, a banderolei de că- pitan al naționalei de juniori, cîștigarea turneului „Prietenia”, competiție foarte dificilă, și re- întîlnirea cu portarul echipei României din anii '56—'60, Ion Voinescu, ca antrenor secund al naționalei de juniori.

„Aș vrea — afirma Ciurea — să nu fiu văzut de maestrul Voi- nescu primind gol în meciurile oficiale din primăvară. Iar dacă în partidele cu Grecia și Iugoslavia, Marcel Răducanu și ceilalți atacanți vor reuși să marcheze, atunci vom reuși — așa cum ne- am propus — calificarea la tur- neul final U.E.F.A. ...”

Pentru Ciurea, primul junior ajuns în... pagina „intimitățile gazonului”, 1973 va fi însă un an de răsruce. La 6 septembrie va împlini 18 ani, păsînd pragul se- nioratului. Speră să atragă, în mod serios, atenția antrenorilor Farului asupra sa, printr-o com- portare excelentă la tineret-re- zerve. Știe că drumul spre pro- movarea în echipa mare e presă- rat cu „obstacole” dificile ca... Pilecă, Popa, Ștefănescu. Și este convins — ne-a mărturisit sin-

cer — că pentru a le învinge, nu există decît o singură cale — munca. A citit undeva că Banks declara unui reporter următoarele: Pentru a-și menține forma un portar trebuie să lucreze pe brînci, zi de zi, să nu se despartă nici un moment de groapa cu nis- sip, unde, prin săriturile de pe loc își îmbunătățește mereu de- tenta”.

La Rîșnov am fost martorii unui antrenament Voinescu-Ciurea. Cei 21 de jucători trebuiau să execute fiecare cîte un penal- ty. Sub stralul de zăpadă afînată se afla gheața. Condițiile nu-l interesau pe Voinescu. El voia un singur lucru. Voia ca Ciurea să plonjeze. Oricum, numai să cadă, să plece pe direcția șutului. Și-i arăta cum. Și n-am părăsit Rîșnovul, fără a afla părerea an- trenorului Voinescu despre por- tarul Ciurea.

— Este un jucător care dorește multe, vrea să muncească și muncеște mult. Are calități de bază cerute oricărui portar: pri- ză la minge, detență, plasament. Îi trebuie însă mai mult curaj. Dar nu mă las pînă n-am să-l fac să plonjeze fără reținere, pînă ce nu va afla ce greu e să fii portar. Goalkeeper-ii trebuie să aibă mereu treaz spiritul de sa- crificiu. Tocmai pentru că în spatele lor nu se mai află decît plasa porții...

Laurențiu DUMITRESCU

● DIN INTIMITĂȚILE GAZONULUI ● DIN INTIMITĂȚILE GAZONULUI ● DIN INTIMITĂȚILE GAZONULUI ● DIN INTIMITĂȚILE GAZONULUI ●

ACUM ESTE TIMPUL MARILOR ACUMULĂRI PENTRU RETUR!

REPORTAJE DE LA PREGĂTIREA ECHIPELOR DIVIZIONARE A

Echipele divizionare A au intrat în a doua săptămână a primei perioade pregătitoare pentru retur. Conștiente că acum se fac marile acumulări, ele urmează un program riguros și tenace de muncă. Această notă de seriozitate și interes lasă să se intre-vadă ambițiile antrenorilor și jucătorilor de a aduce un plus de calitate apropiatului sezon competițional, anticipează evoluții mai bune pentru împlinirea dezideratelor cluburilor și ale fotbalului nostru în general. Reportajele din pagina de față sint edificatoare.

FARUL ÎN CĂUTAREA DRUMULUI PIERDUT...

De pe malul mării, Farul a urcat în munți unde, în aceste zile, se pregătește la Timișul de Sus. A venit aici cu speranța refacerii potențialului fizic și psihic, pentru a regăsi drumul pierdut. Dar echipa constănțeană este lipsită tocmai în această perioadă (a cărei importanță este de toată lumea recunoscută) de omul său de bază, antrenorul **Emanoil Hașoti**. Se străduiește să-l suplinească lipsa un tânăr și priceput tehnician, prof. **Petre Comăniță**, antrenorul secund. Și pentru că îi era greu să lucreze cu 22 de oameni, să realizeze ceea ce și-a propus de acasă, l-a venit în ajutor și **Constantin Tilvescu**, fostul jucător, azi vicepreședinte al clubului constănțean. Amândoi încearcă să pună bazele unei pregătiri care să îndepărteze echipa de locul pe care-l ocupă în clasament până la primăvară.

DE CE TĂNASE ȘI CARAMAN FAC NOTĂ DISCORDANTĂ?

Petre Comăniță are planurile sale. Am răsfoit împreună documentele bine puse la punct și ne-am dat seama de frumoasele sale intenții. În primul rând, conținutul antrenamentelor are ceva aparte. Programul, de asemenea. Începe cu 15 minute de gimnastică de înviorare, un experiment de gimnastică respiratorie și de pregătire a organismului pentru lucru; apoi continuă cu două antrenamente. Doar duminică se lucrează o singură dată, dimineața. Lotul a fost împărțit în două grupe: A — consacrații; B — tineretul. La început, s-a lucrat diferit, încărcătura pentru săptămîna care a trecut, de pildă, a fost următoarea: 19.800 m de alergare pentru grupa A; 20.700 m pentru grupa B. La sfîrșitul actualei perioade pe care echipa o parcurge, e prevăzută apropierea nivelului de pregătire a celor două grupe. Atunci volumul de lucru, zilnic, trebuie să fie următorul: 30 de minute — înviorarea; 60 de minute antrenamentul de dimineață; 90 de minute, după-amiază. Dimineața, intensitate maximă, după-amiază — medie.

Ce urmărește să realizeze antrenorul P. Comăniță? Ne-a spus-o chiar el: „Pînă vinerea trecută — readaptarea organismului la efort, apoi dezvoltarea capacității funcționale aerobă, dezvoltarea rezistenței generale, rezistența în regim de viteză, dezvoltarea forței în regim de viteză și altele. Toate acestea, însă, începînd în ultimă instanță, muncă, multă muncă”. În general antrenorul s-a declarat mulțumit de participarea la pregătiri. Am spus în general, pentru că într-o zi l-a cam nemulțumit grupa celor tineri, care s-a lăsat egalată de cei bătrîni în seriile de alergări de pe drumul forestier de lângă cabana Timiș. Noi am adăuga că e cazul ca Tănase să dea dovadă de mai multă seriozitate în efectuarea exercițiilor, pentru că în această perioadă nu e timp de glumit, Caraman să încerce să alerge mai mult și mai repede, pentru a putea face acest lucru și în meciurile de campionat. Am dat doar două exemple.

Farul a început pregătirile cu următorul lot: **Pilcă, Popa, Ghirca, Stoica, Antonescu, Bălosu, Nistor, Mihai, Constantinescu, Tănase, Ologu, Tufan, Caraman, Stoicescu, Rădulescu, Turcu** și tinerii **Codin și Măciucă**. Vineri s-a alăturat lotului atacantul **Negoescu**, de la Gloria Buzău, legitimat acum la clubul constănțean.

Am urmărit două antrenamente ale elevilor lui Petre Comăniță. S-ar cuveni să facem și evidențieri. Dar pentru că antrenorul își cunoaște mai bine obiectivele și jucătorii cu care lucrează l-am rugat pe el să ne dea cîteva nume dintre cei ce răspund cu promptitudine în procesul de pregătire. După opinia sa **Antonescu, Tufan, Pilcă, Ghirca, Mihai, Constantinescu, Codin și Măciucă** merită a fi subliniați. Să sperăm că la bilanțul pregătirilor din această perioadă, lista va fi mai lungă.

Farul are obligația unui reviriment, a revenirii în prim-planul întrecerii, unde s-a aflat în primele opt etape ale turului. De fapt acesta este și obiectivul clubului și al conducerii echipei. Medical, după cum ne spunea doctorul **Nicolae Andreescu**, toți jucătorii sînt apți pentru efortul solicitat. Deci motive de menajare nu sînt, după cum condițiile excelente de care echipa dispune în această perioadă se cer a fi folosite la maximum.

C. A.

DINAMO

CU TOATE „MOTOARELE” ÎN PLIN

În fața vîlei „Crizantema” din stațiunea Cumpătul zărim un autotocar pe parbrizul căruia stă scris: Clubul sportiv Dinamo. Deci, aici sînt următorii liderului. Ușa se deschide și în prag apare **Mircea Lucescu** schiopătînd. Poartă un galoș în loc de pantof și de sub manșeta pantalonului iese la iveală albul gipsului.

— Ce s-a întîmplat, Mircea?

— Necazuri. Nu am avut astîmpăr în vacanță. Am făcut o miuță la noi la sală. Am călcat greșit și iată am contractat o entorsă „de toată frumusețea” la glezna piciorului stîng. Va trebui să mai port fașa gipsată încă o săptămîna, după care sper să mă încadrez în totalitate programului de pregătire. Spun în totalitate, întrucît particip la antrenamentele de sală dar, bineînțeles, executînd un program special care cuprinde exerciții mai ușoare și pe care le pot efectua chiar și cu laba piciorului imobilizată. Lucrez mai mult pentru dezvoltarea trenului superior.

— Ceilalți jucători unde sînt?

— Acum, în camere. Se odihnesc. În curînd vor ieși la antrenamentul în aer liber. Și nu va fi deloc ușor. Au de parcurs zilnic cam 3.500 m de alergare susținută.

Pe platoul din fața vîlei antrenorii **Ion Nunweiler** și **Gh. Timar** fac apelul de rigoare. Răspund prezent: **Rămureanu, Con-**

stantinescu, Cava, P. Nicolae, Chera, Dobrău, G. Săndu, Sătmăreanu II, Deleanu, Dinu, R. Nunweiler, Moldovan, Sîlceanu, FL Dumitrescu, Dumitrache, D. Popescu, Batacliu, Custof, Cozma, Cojocaru, ultimii patru promovați de la echipa de tineret. Absentează doar **Stoescu** care în aceste zile va fi supus din nou controlului unei comisii medicale care își va da avizul asupra stării lui de sănătate.

Se anunță conținutul antrenamentului. „Alergarea” lansată pe porțiuni de 400 m (4x400 m), alternată cu exerciții de gimnastică și relaxare; marș forțat, iar în final o alergare de o mie de metri la vale, urmată de 600 m în pantă. Totul pentru dezvoltarea rezistenței generale”. Jucătorii se pierd în labirintul aleilor de la Cumpătul. După 90 de minute de lucru intens întreg efectivul dinamovist pătrunde grăbit în incinta vîlei. Urmează un program de refacere obligatorie de o oră, care cuprinde, printre altele, băta și masajul.

În timp ce se dezechipează, antrenorul **I. Nunweiler** ne pune la curent cu intențiile actualei perioade pregătitoare. „Mă bucură că băieții manifestă o deosebită poftă de lucru, cu toate că în fiecare după-amiază îi așteaptă un nou antrenament la sală pentru dezvoltarea forței generale și a mobilității articulare. Efectuăm cîte două antrenamente zilnice, în care intensitatea și volumul cresc treptat. Dimineața se face un program de înviorare de 30 de minute. Împreună cu colegul meu **Gh. Timar**, am alcătuit

un plan de lucru de la care nu ne vom abate, cu care sperăm să atingem parametrii maximi de creștere continuă a capacității de efort, a nivelului de dezvoltare a calităților fizice de bază și specifice, însușirea unui număr mare de deprinderi motrice variate în vederea perfecționării tehnico-tactice ca și dezvoltarea calităților de voință și stăpînire de sine, pentru a frîna în mod conștient stările psihologice nefavorabile ce apar în joc. Ca metode de antrenament vom folosi circuitul combinat cu intervalele, individualizarea, ca și unele corecții aduse deficiențelor fizice. Nu vor lipsi nici sesiunile teoretice în care vom ține referate tehnico-metodice, lecții privind unele aspecte fiziologice și psihologice, de refacere, recuperare și alimentație, prelucrarea regulamentului de joc și a unor articole apărute în presa de specialitate. Sîntem conștienți de importanța acestei perioade, ne vom pregăti susținut și nu vom face nici un rabat jucătorilor care vor săvîrși abateri. Printre alte măsuri luate am hotărît ca toți jucătorii care încă mai poartă o exagerată podoabă capilară să treacă pe la frizer. Primul care s-a arătat de acord cu această măsură a fost căpitanul echipei **Dinu** și ca el vor proceda și ceilalți jucători”.

Ne-am despărțit de jucătorii dinamoviști cu convingerea că fiecare dintre ei cunoaște importanța fiecărei sesiuni de antrenament.

Gheorghe NERTEA

PETROLUL

CURSA DE... 100 000 METRI

Era o zi friguroasă, cu ger și zăpadă spulberată de rafalele de vînt. Dar programul de antrenament pe care antrenorii **Ilie Oană** și **Mircea Dridea** și-l propuseseră să-l realizeze n-avea să sufere nici un fel de modificare.

Așadar, antrenament la Petrolul. Unul din cele aproape 30 de antrenamente pe care formația ploieșteană și-a propus să le parcurgă în prima perioadă.

Era ora 10. Pe drumul forestier din apropierea cabanei Timiș, drum în pantă și cu cotituri, parcă anume făcut pentru antrenamente, doi cîte doi, cot la cot cu **Mircea Dridea**, jucătorii se așteptau să atace panta. Cu cine a venit Petrolul la aceste pregătiri? Cu **Nae Ionescu, Gruber, Tudorie, Ciupitu, Mierluț, Tudor, Toader, Cozarec, Dincă, Crîngășu, Moraru, Minăstire, Grozea, Opreșan, Ion Constantin, Moldovan, C. Ionescu, Curcă, Tudor, Gheorghe, Lipseanu, Mihai Ionescu**, rămas acasă datorită unei otite; tînărul **Angelescu** plecat cu dr. **V. Cristea**, la București, pentru un control medical al cărui rezultat era așteptat cu nerăbdare de tot lotul, pentru că în acest Angelescu, Petrolul își pune mari speranțe. Pisău, elev la liceul seral, **Istrățescu, Mitrea** și **Marcu**, alți tineri de perspectivă, au rămas la

Ploiești, și se pregătesc sub îndrumarea lui **Maroși** și **Fronca**.

„Dar să revenim la „grosul plutonului”. De la început se cuvine a fi remarcată seriozitatea cu care Petrolul tratează această perioadă de pregătire. Clubul a oferit jucătorilor și antrenorilor excelente condiții de cazare și masă, de refacere după efort. Aflat în concediu, **Gh. Urich**, președintele secției de fotbal, va sta în această perioadă lîngă echipă. L-am întîlnit chiar pe traseul unde jucătorii făceau pregătirea fizică. Acest fapt, poate neînsemnat la prima vedere, are semnificațiile lui. Dă o tentă în plus de seriozitate, sporește simțul de răspundere al jucătorilor și autoritatea conducerii secției și clubului. Iată de ce, nu trebuie să mire că pregătirile Petrolului

„Săritura peste capră” nu-i un prilej de divertisment, ci un exercițiu de mare utilitate în pregătire atunci cînd este executat corect și cu interes. Aspect de la pregătirea echipei Petrolul

Foto: I. MIHAICA

se desfășoară într-o atmosferă optimă de lucru și, ceea ce e de remarcat, într-o disciplină demnă de evidențiat. În cele două antrenamente la care am asistat n-am auzit nici un cuvînt de nemulțumire din partea jucătorilor. Toți, fără excepție, s-au arătat dispuși să nu facă nici un rabat în pregătire, să lucreze așa cum o cere exigentul și apreciatul antrenor **Ilie Oană**. Cînd lotul se întorcea din cursa celor 2.400 m, de pildă, îi vedeam în fața plutonului, „la trenă”, pe **Nae Ionescu**, care în ciuda celor 90 kg ale sale are o rezistență excelentă, pe **Grozea**, hotărît să reîntre în prima echipă, pe **Cozarec**, „maratonistul” echipei. În acea dimineață porția... alergătorilor de la Petrolul a fost de 6.000 m, într-un antrenament de 60 de minute. La capetele traseului, antrenorii efectuau cu jucătorii exerciții de gimnastică, de respirație și relaxare. Între două curse de 2.400 m, pauzele erau active. Pentru refacerea organismului, pentru ca fiecare zi să fie eficientă, se lucrează alternativ: o zi mai tare, cu o durată mai mare, o zi mai ușor. Dar fiecare sesiună de pregătire sporește de la o zi la alta cu zece minute, pentru ca spre finalul perioadei, durata celor două antrenamente efectuate într-o zi să ajungă la trei ore. **Ilie Oană** ne-a asigurat că față de anul trecut, volumul și intensitatea antrenamentelor din perioada de pregătire au crescut. Anul trecut, jucătorii de la Petrolul au alergat 80.000 m. Acum norma este de 100.000 m. Ce urmăresc antrenorii Petrolului pentru această perioadă? O bună pregătire fizică generală, cu accent deosebit pe rezistență și forță. De la 15 ianuarie s-a trecut și la sporirea îndemînării, dar mingile abia miine vor fi scoase din camere. „Decamdată, ne spunea **Ilie Oană**, trebuie să lucrăm pentru rezistența fizică. Și în turul de campionat, echipa a arătat o bună pregătire, dar trebuie sporită această sursă, fără de care nu pot fi obținute rezultate bune. Toți jucătorii sînt conștienți de acest lucru. La antrenamente e o participare activă și serioasă, fără tocmeli și cedări în fața vreunui moment ce pare a fi mai greu. Ca și în turul campionatului, în care n-au primit decît două cartonașe galbene, jucătorii manifestă multă disciplină”.

„Petrolul vrea să obțină rezultate mai bune, să nu se oprească la ce a dobîndit pînă acum. Cît privește echipa, ea se formează acum în perioada de pregătire. Cine cîștigă în acumulări își cîștigă și locul în formație pentru retur. Antrenorii fac tot posibilul să prezinte echipa în formă încă din etapa întâi a returului.

Constantin ALEXE

UN CÎT MAI BUN CONTROL AL JOCULUI LA MIJLOCUL TEREN PREOCUPARE PRINCIPALĂ ÎN STABILIREA PREFERINȚELOR

Din multe aspecte prezentate de prima parte a campionatului Diviziei A ne-am oprit, pentru început — în retrospectiva noastră asupra sezonului de toamnă — la cel care privește organizarea jocului și preocuparea antrenorilor pentru adoptarea — în cadrul sistemului cu patru fundași — a uneia sau a alteia din variante.

Am socotit necesar să ne îndreptăm atenția în această direcție pentru că — pe de o parte — este o problemă de actualitate, care a făcut obiectul și unei dezbateri în cadrul cursului de perfecționare al antrenorilor; iar pe de altă parte, pentru a constata etapa în care se găsesc echipele noastre frun-tase și în ce măsură au realizat ceva din ceea ce și-au propus din acest punct de vedere, după o lungă perioadă de pregătire — subordonată în mare măsură acestui obiectiv — pentru a intra în ritmul de dezvoltare a fotbalului pe plan internațional.

De asemenea, am dorit să vedem dacă și cum au reușit echipele să micșoreze decalajul în această direcție față de formațiile valoroase de peste hotare.

VARIANTA CLASICĂ ÎNCĂ FOLOSITĂ...

Prima variantă, cronologic vorbind, a sistemului cu patru fundași, aplicată la noi, a fost formula 1-4-2-4, care caracterizează încă jocul unora dintre divizionarele A.

Replica numerică a apărătorilor la ascendenți calitativ pe care și-l câștigaseră înaintările în W.M. s-a efectuat și în fotbalul nostru prin retragerea unui mijlocas în ultima linie. Locul halfului, chemat în sprijinul coechipierilor din apărare imediată a fost luat fie de fostul înaintăș centru (după modelul maghiar — Hidegkuti), fie de un inter (după exemplul brazilian — Didi).

A trebuit, însă, să treacă un timp, adăugat la cel pierdut pînă la adoptarea variantei, pentru ca să se înțeleagă că INSUSIREA SIMPLEI AȘEZĂRI PE TEREN A UNEI ECHIBE NU ESTE SUFICIENTĂ.

Secretele aplicării mai eficiente a lui 4-2-4 (a. incredintarea diferitelor posturi după o prealabilă cunoaștere a posibilităților reale ale jucătorilor sau, alternativa cealaltă, crearea, pregătirea fotbalistului pentru diferitele posturi; b. valorificarea posibilităților jucătorilor printr-o dinamică sporită în teren, prin îndeplinirea sarcinilor duble) le-au deprins, mai clar, mai în profunzime, echipe ca Dinamo, Petrolul, Steaua, Rapid, U.T.A., participante, ani de-a rîndul, la competiții europene oficiale și aflate, deci, într-un contact mai des cu fotbalul internațional avansat.

Cu atîtea modele autohtone, 4-2-4 s-a extins, mai ușor, în deceniul trecut și la celelalte formații, alături din primul eșalon cît și din diviziile B și C.

Practic, acum — ca să ne refe-

rim numai la eșalonul Diviziei A — numărul adeptelor „clasice” din sistemul cu patru fundași s-a împușinat, echipele rămase fidele formulei fiind doar Steaua, Universitatea Craiova, F.C. Argeș, Sport Club, Farul și Universitatea Cluj. Și acestea — trebuie subliniat — numai în jocurile susținute acasă, pe propriul teren, unde valențele ofensive sînt folosite la maximum.

În acest scop, al unui joc restructurat pe ideea ofensivei susținute, formațiile citate mai sus nu se mulțumesc, desigur, să manevreze cu cei patru din față. În sprijinul atacului vin alternativ, deseori, Dumitru sau Vigu (Steaua), Strimbeanu sau Ivan (Univ. Craiova), Marian Popescu sau Prepurgel (F.C. Argeș), Vătafu sau Hrițcu (Sport Club Bacău), I. Constantinescu sau Miha (Farul), Anca sau Mureșan („U” Cluj). Cu specificația, absolut obligatorie, că fiecare dintre adoptele lui 4-2-4 posedă un mijlocas ofensiv, specializat: Dumitru, la Steaua, Anca la „U” Cluj, Strimbeanu, la Universitatea Craiova ș.a.m.d.

Este evident, însă, că, pe zi ce trece, 4-2-4 pierde din ce în ce mai mult teren. Aproape nimeni dintre specialiști nu mai poate ignora faptul că importanta zonă de la mijlocul terenului (laboratorul acțiunilor ofensive, precum și locul unde se încearcă stoparea atacurilor adverse) trebuie întărită cu un număr sporit de „oameni de meserie”.

De fapt, cum se poate vedea, din rîndurile de mai jos, și în fotbalul nostru echipele acționează la mijloc, din ce în ce mai mult, într-o formulă modificată față de cea clasică: cu trei și, chiar, cu patru mijlocași...

Nu peste mult timp, cîteva din divizionarele noastre vor avea de susținut partide internaționale oficiale (Rapid, A.S.A.) și amicale. Reprezentativele A și de tineret vor fi și ele angrenate în competiții oficiale (preliminariile C.M. și C.E., Cupa Balcanică) și este important să aibă la dispoziție jucători acomodați cu diferite variante de joc.

Concluziile la care am ajuns pe baza observațiilor făcute urmărind meciurile de campionat din toamnă și pe care le expunem în rîndurile care urmează, ne-au permis să constatăm — în general — o preocupare accentuată, tendințe precise în materie de organizare a jocului, dar și preferințe diferite, explicabile și logice, dacă ne referim la faptul că echipele trebuie să adopte — și nici nu-i recomandabil altfel — varianta care ține seama de posibilitățile jucătorilor de a o pune în aplicare.

În lumina acestor preferințe am distins trei direcții de orientare tactică, cu caracteristici precizate, dar și cu variațiuni determinate de disputarea unor jocuri în deplasare.

Acțiune de poartă, la finalizarea căreia a fost prezent mijlocasul Pescaru. Fază din partida Steagul roșu — F. C. Argeș.
Foto: S. BAKCI

FORMULA 1-4-3-3 ARE, ÎN PREZENT, CEA MAI MARE AUDIENȚĂ

Într-adevăr, în cadrul aceleiași sistem cu patru fundași, generalizat în fotbalul mondial, varianta 1-4-3-3 câștigă, azi, tot mai mult teren pe planul materializării ideii tactice de bază, a echipelor noastre divizionare. Adoptarea tot mai răspîndită a unei astfel de variante — „oficializată” încă din 1962 la Campionatul mondial din Chile a fost impusă, pe de o parte, de nevoia unui echilibru mai mare între compartimente și a realizării superioare a blocului funcțional al formației; iar pe de altă parte, de necesitatea creării unor posibilități mai largi de controlul jocului, în principală zonă de elaborare a acțiunilor, adică la mijlocul terenului.

Drept urmare a acestui fapt, unul dintre cei patru atacanți „a coborât” în linia mediană, preluînd sarcini de coordonator. În „față” au rămas numai trei jucători, plasați de regulă la înălțimea penultimului apărător advers și cu zone de acțiune redimensionate de creșterea sarcinilor ofensive și limitarea aceluia de apărare. În aceste condiții, dinamica jocului capătă valori superioare, defensivă un coeficient mai mare de siguranță, iar eficacitatea sporește (teoretic cel puțin) în special, pe seama finalizării situațiilor de contraatac.

În campionatul nostru — așa cum a rezultat din observațiile făcute de noi, pe marginea partidelor desfășurate în toamna anului trecut — preferința pentru 4-3-3 se manifestă tot mai accentuat în prezent. Unele echipe folosesc o asemenea variantă numai în meciurile susținute în deplasare, altele numai la cele de acasă, în timp ce o a treia grupă de formații, cu o mai mare stabilitate tactică — asta și din considerente legate de structura loturilor respective — joacă, cu regularitate aproape, în formula cu trei atacanți și trei mijlocași, indiferent de locul de desfășurare a partidelor.

Referindu-ne acum, pe rînd, la fiecare dintre aceste trei categorii de echipe, vom menționa în primul rînd, pe cele a căror tendință evidentă este de a trece dintr-un 4-2-4, aplicat pe teren propriu (Steaua, Sport Club, Universitatea Cluj, Universitatea Craiova, F.C. Argeș și Farul), la o dispunere a forțelor și o dinamică corespunzătoare variantei 4-3-3, atîcînd evoluția „afară”. În cazul acestora, Tătaru, Voinea sau Iordănescu (Steaua), Dombrovski sau Pană (Sport Club), Deselnicu (U. Craiova), Soa sau Munteanu (U. Cluj), Dobrin sau Roșu (F.C. Argeș) și Tufan sau Oprea (Farul), toți înaintași de meserie, se retrag pe linia mijlocașilor de unde acționează în principal pentru construcția jocului, aparțin însă nu rareori — și cu succes — la finalizare, de pe poziții, de cele mai multe ori nesupravegheate.

O a doua categorie de echipe, toate trei bucureștene, sînt adepte ale așezării inițiale 4-3-3, în meciurile de acasă. Dinamo cu linia Moldovan — Dinu — Nunweiler, Rapid cu M. Stelian — Dumitriu II (Savu) — Angelescu, și Sportul studențesc cu Jamaichi — O. Ionescu — Damian, concentrează în „trio”-ul de la mijlocul terenului, jucători cu calități complexe la fel de buni (cu mici excepții) în apărare ca și în atac, apti a rezolva întreaga gamă de sarcini ale jocului, de la deposedarea adversarului și pînă la simplă repetiție cu un conținut tactic minor, pînă la răspunderea majoră pe care o incumbă protecția propriei porți sau inițierea, conducerea și finalizarea unei acțiuni ofensive.

Cea de a treia grupă din sfera variantei 4-3-3 este a aceluia care joacă — în principiu, cu trei mijlocași, alături pe teren propriu, cît și în deplasare. Și aici este vorba, credem noi, de o anumită fermitate tactică caracteristică unor formații cu loturi mai restrînse, cu formule de echipă destul de stabile și cu jucători cărora, efectiv le convine o manieră de acțiune unică, foarte eficientă de altfel atîcînd cînd „lecția colectivă” este bine însușită și rolurile individuale stăpînite, pînă la nivelul actului reflex. În cadrul acestor echipe liniile mediene reprezintă, indiscutabil, principalul nucleu valoric și, în același timp, factorul cu ponderea cea mai mare

în hotărîrea soartei unui meci. Așa cum sînt: A. Naghi — Mureșan — Libardi la Jitl; Domide — Petescu — Broșovschi la U.T.A.; M. Bretan — Vișan — Cojocaru, la C.F.R. Cluj; Cadar — Pescaru — Balint la Steagul roșu; Varodi — N. Naghi — Bölöni la A.S.A. Tg. Mureș și Nestorovici — Neagu — Beldeanu la C.S.M. Reșița.

Acționînd aproape permanent în „formația de trei”, plasată în spatele celor trei atacanți proprie-

ziși, compor din ultima 4-3-3, com-tatea activit-progres în-jocului. Mal-linie media-astăzi, ceea-lea eșalon-citate ofens-tere, care c-planul evol-lului.

EXCEPȚIILE LA CELE DOUĂ ORI

Ajungem în sfîrșit, la o ultimă tendință exprimată — în cadrul aceleiași sistem cu patru fundași — prin aplicarea variantei cu patru jucători la mijloc, sau, cînd, redată, 4-4-2.

Desigur, că și această variantă, mai bine zis adoptarea ei, a răspuns unei necesități: aceea de consolidare a liniei de mijloc în dublu scop — mărirea și mai mult a siguranței apărării (printr-un „libero” în fața fundașilor centrali) și sprijinirea atacului, fie prin crearea unei linii a doua eficiente, fie prin declanșarea unor contraatacuri. Fără îndoială, că la adoptarea acestei variante, ca de altfel și a celorlalte, s-a ținut seama de posibilitățile jucătorilor. Este, fără îndoială, condiția esențială a reușitei.

Tendința aceasta o întîlnim, cu caracter de permanență, doar la o singură echipă — Petrolul Ploiești, la care a atins un stadiu destul de avansat. Am putea spune chiar că echipa lui Ilie Oană și Mircea Dridea este în această privință un exemplu tipic. Avînd „spatele acoperit” de o apărare imediată stabilă (neschimbabilă în cele 15 etape: M. Ionescu — N. Ionescu, Tudoric, Ciupitu, Gruber), linia de mijloc a inclus alături de Cozarec și Crîngășu doi atacanți retrași, pe Dincuță și Angelescu. În această așezare, în momentele de apărare, Crîngășu a pendulat în fața fundașilor centrali; cînd echipa a intrat în ofensivă, atacul, rămas pînă atîcînd fie cu I. Constantîn — Opreșan fie cu I. Constantîn — Moldovan avansați, a primit sprijinul lui Dincuță, un tipic jucător de linia a doua, cu șut puternic de la distanță sau pătrunderi în forță, și pe Crîngășu, și el șuter și bun, la jocul cu

capul, prez-advers la c-bere de ca-sa. Iată de-plător că ti-marcate de-acestor doi.

Important-niat că Pet-acum, cu su-treze acesti-partidele și-dovadă cele-cucerite afai-pa ploiește-nendizeze ac-pare că con-ătorilor săi.

Petrolul i-deptă a var-Mai... tr-... cu ea-partidelor d-a... joacă m-... este un-Dinu și Nu-activează cir-Dumitrescu,escu, cu re-vitezei de-lui Dumitru(sau Lucescu în funcție d-Coincidența-echipe bucur-tul studențe-tendință în-jucate afară-triu II sau I-față, Năsture-sau Dumitru-sprîjinul lu-Ea Sportul c-Gh. Ola ca-eași manieră-începutul un-pări, roadele-lizările în ac-Dinamo și E-această varia

Duel la mijlocul terenului între trei jucători tipici de linia a doua (de la stînga la dreapta): Angelescu (Petrolul) — Mureșan (Jitl) și Dincuță (Petrolul), „escortați” din spate de arbitru Gh. Timona

Foto: Virgil CRĂZĂ

ÎN TREI PUNCTE...

Ceea ce se desprinde din cele de mai sus se poate concretiza astfel:

● Aproximativ două treimi din echipe sînt adepte ale variantei cu trei jucători la mijloc, iar o treime este orientată spre 4-2-4 (majoritatea) și 4-4-2, o formulă (aplicată peste hotare de mai mult timp de echipele britanice) care pare să fie una de viitor. Rezultă de aici că în prezent în fotbalul nostru își face loc, ca notă dominantă, preferința pentru 4-3-3.

● Cu mici excepții, echipele acționează însă, și în prezent, în raport cu locul disputării partidelor. Este mai importantă lui: jucătorii sînt pregătiți — și practic — pentru două variante, deci pot

trece, în funcție de faze și de alți și aceasta este în beneficiul lui, care se mărește în acest fel.

● Toate echipele se află în stadiul în varianta sau cele două. Lucrul acesta însă, se întîmplă — destul de firziu, cînd în avansat, s-a ajuns în stadiul de perfecționare. Dar, mai bine notată...

REALIZĂRI. LIPSURI, CĂI DE URMAT

Sezonul oficial de toamnă (în primul rând turul Diviziei A), a constituit obiectul unei temeinice analize pentru Colegiul central al antrenorilor. În baza observațiilor și constatărilor observatorilor și mai ales ale antrenorilor federali, care au urmărit marea majoritate a partidelor de campionat, au fost trecute în revistă și subliniate principalele reușite și lipsuri manifestate de echipe, nivelul atins de această primă parte a campionatului.

Analiza a fost prezentată antrenorilor la cursul de perfecționare profesională și din cuprinsul ei vom reda mai jos cele mai importante concluzii la care a ajuns Colegiul central al antrenorilor

ELEMENTE POZITIVE ÎN DINAMICA DESFĂȘURĂRII TURULUI

• Apărările au făcut un salt calitativ în comparație cu atacul (de pildă, la Rapid, Steagul roșu, Petrolul, Steaua).

• Organizarea jocului a marcat un anumit progres în sensul unor preocupări accentuate pentru îmbunătățirea marșajului și a presingului (Dinamo, Rapid, Universitatea Craiova, C.F.R. Cluj, Sport Club).

• Rezistența competițională a fost mai bună spre sfârșitul turului, dovadă că majoritatea jucătorilor au terminat sezonul în plenitudinea forțelor fizice.

• Participarea la efort a jucătorilor s-a ameliorat, în general, datorită unei atenții accentuate a antrenorilor pentru dezvoltarea capacității funcționale a organismului, prin folosirea unor exerciții și mijloace adecvate, măsurate cu mai multă insistență prin teste și norme de control.

• Creșterea dinamismului jocului către un nivel mai apropiat de cerințele actuale ale fotbalului. Din păcate însă, acest dinamism apare doar în primele 20-30 minute de joc estompându-se treptat pentru a reapărea doar în situațiile când s-a marcat un gol.

Tot la capitolul „constatări pozitive” mai pot fi menționate următoarele două aspecte:

• Promovarea în Divizia A a unei noi serii de tineri jucători, dintre care mulți au confirmat și se anunță elemente cu reale perspective (Orza, Vișan, Grigoraș etc.).

• O îmbunătățire — față de campionatul trecut — în ceea ce privește starea disciplinară; numărul etapelor de suspendare a scăzut de la 59 la 32.

Colegiul central al antrenorilor a venit cu unele precizări și completări la indicațiile metodice stabilite și transmise antrenorilor echipelor de Divizia A în vara anului trecut, cu valabilitate pentru anul competițional 1972/73. Aceste precizări și completări, cărora le facem loc în rândurile de mai jos, au aplicabilitate în sezonul de primăvară, în general și în actuala perioadă de pregătire, în special

Analiza desfășurării turului campionatului 1972/73 expusă în cadrul cursului de perfecționare profesională a antrenorilor din grupele A și B, a scos în evidență — pe de o parte — unele constatări pozitive privind conținutul instructiv-educativ al antrenamentului, dar — pe de altă parte — și multe aspecte negative care s-au repercutat în special asupra calității campionatului. În același timp, la acest curs au fost reliefate și o serie de aspecte noi în conținutul jocurilor și antrenamentelor.

Colegiul central al antrenorilor — având ca bază indicațiile metodice elaborate și difuzate antrenorilor în vara anului 1972 pentru sezonul 1972/73 și unele concluzii conturate la re-

CONSTATĂRI ȘI CONCLUZII ALE COLEGIULUI CENTRAL AL ANTRENORILOR

PRINCIPALELE DEFICIENȚE DIN COMPORTAREA ECHIELOR

— Practicarea unui joc static, extrem de economic, de către majoritatea echipelor și în special de U.T.A., F.C. Argeș și Sportul studențesc.

— Demarcarile explosive și simultane se efectuează rar și fără un scop tactic.

— Trecerea la un joc de angajament total se face foarte greu.

— Mijloacele tehnice de intervenție ale apărătorilor în atac și ale înaintașilor în acțiunile de apărare se mențin reduse. Unele apărări, deficitare în pregătirea tehnică mai ales, compensează prin duritatea care dăunează calității jocului (de exemplu, Farul, Jiul, A.S.A., Universitatea Craiova).

— Executarea procedurilor tehnico-tactice se face lent și nu în viteză așa cum pretinde fotbalul modern. De asemenea, s-a remarcat reținerea inutilă a mingii, imprecizie paselor în fazele de finalizare și a trasului la poartă.

— În ciuda unor îmbunătățiri, capacitatea de efort a fost încă insuficientă față de cerințele fotbalului actual. S-a constatat că numărul de acțiuni în viteză s-a dovedit mai mic comparativ cu al altor echipe de club din străinătate. Această lipsă are efecte negative asupra realizării rapide și eficiente a atacurilor.

— Angajamentul fizic a fost insuficient, replicile greoaie și presingul ca și inexistent.

— Sarcinile duble și susținerea jucătorului cu mingea rămân aspecte ale jocului modern încă nerezolvate.

— Eficacitatea s-a aflat într-un ușor regres (285 de goluri față de 294 în toamna 1971).

— A reapărut „complexul deplasării”, evidențiat prin numărul mai redus de puncte câștigate în meciurile susținute afară.

— Inconstanța în comportarea echipelor de la o etapă la alta, inconstanță care a fost

determinată în principal de superficialitatea jucătorilor față de pregătire și viața sportivă.

— O serie de echipe (F.C. Argeș, U.T.A., Universitatea Cluj, A.S.A., Farul) au fost într-un regres față de campionatul trecut.

Din punct de vedere disciplinar-educativ s-a constatat tendința unor jucători spre duritate (Tonca, Sameș, Stoica, Iliricu, Ștefan, Olteanu — F.C. Argeș etc.); proteste nejustificate de cele mai multe ori în bloc („U” Cluj, Sport Club, Farul); abateri de la disciplină în pregătire și viața sportivă (Dobrin, Cristache, Coman, Neagu de la Rapid etc.); suspendări de terenuri; simulări etc.

DE UNDE PROVIN LIPSURILE CONSTATATE ?

1. Perioada pregătitoare de vară nu a fost folosită corespunzător pentru acumulările necesare unui start la un nivel ridicat („U” Cluj, Rapid, U.T.A., Sp. studențesc, Farul etc.).

2. Nu s-a lucrat pentru realizarea unei capacități de efort

Moment de mare dramatism: portarul Oprea este în dificultate, dar Octavian Ionescu nu va reuși să marcheze intrucât balonul va ieși afara. (Fază din întâlnirea Sportul studențesc — „U” Craiova, 1-1)

centul curs — a elaborat următoarele precizări și completări în ce privește organizarea pe plan superior a conținutului procesului instructiv-educativ:

1. Cu privire la conținutul jocului:

a) practicarea unui joc colectiv, elastic, cu o mare pondă

jucătorilor în cadrul sistemului sau a variantei nemaifiind o dogmă, zona, sarcinile și inițiativa creatoare sînt considerabil mărite.

c) Îmbunătățirea conținutului jocului în atac, pentru îmbunătățirea capacității ofensive, prin:

— desfășurarea acțiunilor de viteză, cu execuții tehnice directe, fără reținerea inutilă a mingii;

— desfășurarea acțiunilor cu pondere mai mare pe părțile laterale ale terenului, terminate cu centrări-șut.

d) Îmbunătățirea conținutului

PRECIZĂRI ȘI COMPLETĂRI LA INDICAȚIILE METODICE DE INSTRUIRE PENTRU ACTUALUL SEZON

dere ofensivă, dinamic, purtat în viteză, cu o mare rază de acțiune a jucătorilor în fazele de atac și apărare, asigurându-se astfel un echilibru armonios între componenții formației.

b) Materializarea concepției de joc în cadrul sistemului ales să se efectueze în mod elastic, avînd ca bază o mare capacitatea de efort. Așezarea

— susținerea coechipierului cu mingea, pe cit posibil în majoritatea fazelor de atac;

— demarcarile multiple, dublate de o circulație rapidă a mingii;

— imbinarea judicioasă a paselor scurte cu cele lungi;

— participarea unui număr sporit de jucători la faza de joc;

jocului pentru mărirea siguranței în apărare, prin:

— aplicarea marșajului dublat de deposedare, care să repună echipa din nou în situația de atac;

— participarea jucătorilor în conformitate cu cerințele fazei de joc.

CONCLUZIE: În jocul echipelor sîntem săfindem spre realizarea participării jucătorilor alt

durabile necesare pretențiilor actuale pe plan internațional.

3. Antrenorii au făcut o deosebire netă între conținutul perioadei pregătitoare de iarnă (în care se lucrează bine) și cel al perioadei pregătitoare de vară (cînd se lucrează mai slab).

4. Lipsa de succesiune a lucrului pentru rezistență, viteză și forță în perioada competițională.

5. Obiectivizarea procesului de antrenament nu a devenit încă o parte inseparabilă a pregătirii și jocului.

6. Recuperarea consumului fizic și nervos în antrenament și jocuri nu este tratată ca o componentă obligatorie a instruirii.

7. „Antrenamentul invizibil” continuă să fie neglijat de jucători și antrenori.

8. Pregătirea jucătorilor nu a avut, din nou, la bază considerente metodice suficiente, lucrîndu-se de multe ori în salturi și după ureche, fără o evidență precisă a efortului săptămînal.

9. Sub imperiul rezultatelor, mulți antrenori au făcut deseori concesii privind conținutul și mai ales cantitatea de efort la antrenamente și au manifestat indulgență față de abateri.

10. Selecția nu s-a făcut în concordanță cu cerințele de calitate ale Diviziei A; transferările au purtat uneori amprenta hazardului, devenind simple soluții salvatoare de ultim moment.

CONCLUZIA FINALĂ

• PRIMA PARTE A CAMPIONATULUI, EXCEPTÎND ULTIMELE ETAPE, S-A SITUAT VALORIC SUB NIVELUL TURULUI EDITIEI TRECUTE, NU A ADUS ÎMBUNĂTĂȚIRILE AȘTEPTATE. APARENT, A PREZENTAT O NOTĂ DE ECHILIBRU, DAR ÎN REALITATE ESTE VORBA MAI MULT DE O NIVELARE DE SUS ÎN JOS (scăderea valorii unor echipe fruntașe) ȘI — MAI PUTIN — PRIN CREȘTEREA CALITATIVĂ A UNOR FORMĂȚI CONSIDERATE DE MIJLOCUL CLASAMENTULUI.

• INDICAȚIILE METODICE ALE COLEGIULUI CENTRAL NU AU FOST CONSIDERATE OBLIGATORII PROFESIONALE ȘI CONTRACTUALE DE ANTRENORI. ACEASTĂ SITUAȚIE NU VA MAI FI ADUMISĂ ÎN VIITOR, CÎND SE VOR LUA MĂSURI.

• COLEGIUL CENTRAL APPREȚIAZĂ CĂ FOTBALUL NOSTRU ARE SUFICIENTE RESURSE, CĂ POATE ȘI TREBUIE SĂ SE SITUEZE LA COTE CIT MAI ÎNALTE ȘI CĂ ACESTEA TREBUIE MATERIALIZATE ÎN PRIMUL RÎND ÎN CAMPIONAT.

în atac cit și în apărare, în așa fel încît aportul lor la joc să se facă în mod armonios, fără distincție netă de post sau compartiment.

2. Cu privire la conținutul antrenamentelor:

a) Îmbunătățirea indicilor funcționali de bază și speciei al organelor vitale (respirație, circulație, metabolism) prin folosirea mijloacelor adecvate (exerciții pentru musculatura respiratorie, alimentație etc.).

b) Atacarea simultană a calităților fizice de bază, forța și rezistența, să nu afecteze prea mult lucrul pentru viteză. În acest scop, se va acorda o atenție specială pauzelor de recuperare dintre exerciții, știind că cu cît pauzele sînt mai mici cu atît se va acorda mai mult pentru rezistență, și în invers.

c) Forța este calitatea fizică ce se câștigă cel mai repede, dar se pierde cel mai ușor. De aceea, educarea forței continuă în tot timpul anului, conform indicațiilor metodice corespunzătoare perioadelor respective.

d) Dintre calitățile fizice de bază, rezistența se dezvoltă mult mai bine succesiv, adică formarea la început a unui fundament trainic și ulterior educarea rezistenței specifice.

e) Metodica actuală a educării calităților fizice impune o lecție specială de pregătire fizică pe săptămîna în perioada competițională.

rsar, de la una la

il elasticității jocu-

diul consolidării io-

variate optate.

spre regretul nos-

alte țări, cu fotbal

refecționării și chiar

mai tirziu decît nici-

Petre GATU

Mihai IONESCU

ite NICOLAESCU

RECENTUL CURS DE PERFECTIONARE A ANTRENORILOR NE-A DAT POSIBILITATEA SĂ FACEM UN SONDAJ PRINTRE ANTRENORII ECHIPELOR DIN DIVIZIA B, CĂRORA LE-AM ADRESAT URMATOARELE ÎNTREBĂRI:

ESALONUL SECUND AL FOTBALULUI NOSTRU ȘI CÎTEVA DIN PROBLEMELE SALE

1 CUM APRECIĂȚI DESFĂȘURAREA PRIMEI PĂRȚI A CAMPIONATULUI ȘI CE CALIFICATIV ACORDAȚI ECHIBEI Dv.?

2 ÎN CE DIRECȚII CONSIDERAȚI CĂ TREBUIE ÎNDREPTATĂ ATENȚIA PENTRU A ÎMBUNĂȚĂȚI NIVELUL CAMPIONATULUI?

SERIA I

C. LAURENȚIU
Politehnica Iași

1. Apreciez că actuala ediție s-a situat la un nivel superior — calitativ față de cea precedentă. Consider că Politehnica Iași a jucat la un nivel bun.

2. Aderarea jucătorilor la eforturi mari și repetate, într-un cuvânt, participare conștientă la sedințele de pregătire cu volum și intensitate sporită. Dorim arbitraje corecte.

P. POPESCU
Metalul București

1. Dinamică, disputată. Metalul s-a comportat bine, dar are resurse de progres.

2. Îmbunătățirea inventarului aparatelor ajutoare, atât de necesare în instruire și crearea unor condiții minime pentru refacerea jucătorilor după efort.

C. TEASCĂ
F.C. Galați

1. Nivelul general al jocurilor a crescut, datorită unei pregătiri fizice mai la obiect, ca și unor jucători tineri talentați. F.C. Galați m-a mulțumit doar în parte. Acord echipei mele calificativul mulțumitor, cu tendințe spre bine.

2. Condiții de pregătire corespunzătoare (terenuri de antrenament, instalații tehnice de pregătire). Jucătorii să se încadreze într-un complex de pregătire în care volumul să fie triplu față de cel actual. La baza transferului să stea dezlegarea clubului sau expirarea înțelegerii dintre jucător și club.

P. DRAGOMIR
Gloria Buzău

1. S-a observat o preocupare generală a antrenorilor pentru ridicarea și îmbunătățirea capacității de efort a jucătorilor. Evoluția echipei mele a fost bună, gândindu-mă la faptul că este la prima sa participare în Divizia B.

2. Desființarea carantinei, iar transferările să se facă în urma înțelegerii între cluburi. La fiecare meci să fie observator federal.

E. IORDACHE
Progresul București

1. Nu-mi pot exprima părerea deoarece anul trecut am activat în Divizia A. Avem o echipă tânără, iar locul 5 în clasament poate fi apreciat ca o realizare, care însă nu ne mulțumește pe deplin.

2. Dorim ca publicul să fie obiectiv, să nu înceteze să fie obiectiv, să fie împotriva jocului dur. Să se reglementeze problema transferării jucătorilor, deoarece carantina favorizează echipele din Divizia A.

I. MERIAN
Ș.N. Oltenița

1. Nivelul actual al ediției îl consider satisfacător. Același calificativ îl acord și formației mele.

2. Să nu mai existe arbitraje partinătoare față de echipele gazdelor. Să fie îmbunătățită calitatea echipamentului sportiv.

N. MARINESCU
Metalul Plopieni

1. Valoarea echipelor Politehnica Iași, Metalul București Progresul București și F.C. Galați au contribuit la un nivel mai bun al competiției. Echipa mea se află în curs de restructurare tactică și rezultatele se vor vedea în retur.

2. Programarea etapelor să se facă mai judicioasă. La noi se simte nevoia amenajării unui teren de antrenament.

C. COSTINESCU
Știința Bacău

1. Nivelul campionatului a crescut. Remarc în special capacitatea de efort pe toată durata meciului. Ținând seama de valoarea lotului, acord echipei mele calificativul: bun.

2. Fiecare antrenor de Divizia B să cunoască satisfacția promovării unor elemente tinere și cedării a cel puțin 2 jucători valoroși unor echipe divizionare. A. Carantina să rămână numai pentru formațiile din Divizia A.

D. ANESCU
Chimia Rm. Vilcea

1. Echipele sînt de valori apropiate și practică un joc calitativ superior. Comportarea echipei mele, satisfacătoare.

2. La echipele din Divizia B să existe medic cu jumătate de normă. Întreținerea bazelor sportive să fie o permanentă preocupare a secțiilor de fotbal. Același arbitru să conducă atât meciul din tur cît și cel din retur.

V. COPIL
Delta Tulcea

1. Multe meciuri s-au ridicat la un bun nivel tehnic și spectacular. Comportarea Deltei a fost satisfacătoare.

2. Promovarea de jos în sus să fie mai ușor realizată, cu mai multă înțelegere din partea asociațiilor din Divizia C. Cu toții dorim arbitraje mai competente.

G. PETRESCU
Clubul Sportiv Tîrgoviște

1. Numărul jocurilor de calitate a sporit. Majoritatea echipelor au promovat elemente tinere, care au vitalizat competiția. În partea a doua, echipa mea a jucat mai bine.

2. Să se introducă carantină și pentru jucătorii din A care doresc să activeze în B.

C. MARINESCU
Dunărea Giurgiu

1. S-a văzut o mai mare preocupare din partea antrenorilor pentru ridicarea calitativă a eșalonului secund. Dunărea Giurgiu, cu o medie de vîrstă de 21 ani, se află în plină ascensiune.

2. As vrea să am la dispoziție materialele sportive necesare instruirii. Să nu mai existe arbitraje care să ducă la vicierea unor rezultate.

P. ULMAN
Progresul Brăila

1. Jocurile s-au ridicat la un nivel mulțumitor. Echipa Progresul a avut o comportare nesatisfacătoare, datorită unor condiții obiective (plecare a 4 jucători de bază).

2. Reducerea carantinei la 6 luni pentru jucătorii care se transferă din Divizia C la „B”.

M. ALEXANDRU
C.F.R. Pașcani

1. Consider nivelul jocurilor ca satisfacător. Chiar dacă poziția din clasament nu ne mulțumește, formația mea a practicat un fotbal bun.

2. Transferările să se facă în urma înțelegerii dintre cele două părți. Să fie delegați, la toate partidele, observatori federați.

AL. CONSTANTINESCU
Ceahlăul Piatra Neamț

Deoarece am preluat conducerea tehnică a echipei la terminarea turului, nu pot răspunde la întrebările redacției.

D. COJOCARU
Politehnica Gătați

1. Nivelul a fost mai bun decît al campionatului trecut. Comportarea echipei Politehnica a fost nesatisfacătoare, dar să așteptăm returul...

2. Dorim arbitraje corespunzătoare. Condițiile de lucru să fie cel puțin la fel de bune ca pînă acum. La jucătorii tineri să stimulăm o mai mare dorință de afirmare.

SERIA A II-a

I. IONESCU
Politehnica Timișoara

1. Părerea mea este că nivelul n-a depășit calificativul mediu. Sînt satisfacut de comportarea echipei Politehnica.

2. Se simte nevoia mării numărului participantelor la 18, crescînd astfel numărul de jocuri oficiale. Mai multă echitate în arbitraje și dotarea cu aparatură medicală și aparate ajutoare.

I. BARTHA
Minerul Baia mare

1. Se observă tendința generală spre practicarea unui fotbal mai organizat, bazat pe o pregătire fizică mai ridicată. Din păcate în turul campionatului, au mai fost echipe adeptele tacticii „beton” în deplasare. Echipa mea a reușit să se achite bine de sarcini.

2. Delegarea observatorilor federați la toate meciurile. Limitarea transferării jucătorilor cu carantină.

A. FERENCZI
F.C. Bihor

1. Sînt multe echipe de valoare apropiată care au fost capabile să furnizeze jocuri de bun nivel și astfel competiția a avut de cîștigat. F.C. Bihor, deși a mai pierdut cîțiva titulari, este capabilă să cîștige seria. Calificativul: satisfacător.

2. Jucătorii să se supună eforturilor și să ducă o viață extrasportivă model.

M. NEGRU
C.S.M. Sibiu

1. Există tendința generală de abordare a jocului ofensiv și numai datorită modestelor cunoștințe tehnice ale jucătorilor nu s-au înregistrat în toate partidele nivelul calitativ dorit. Echipa noastră a avut o evoluție mulțumitoare.

2. Partidele să se dispute simbată după-amiază. Obligatorietatea ca fiecare echipă să aibă mijloace minime de recuperare.

V. GROSARU
Metrom Brașov

1. S-a văzut o preocupare mai accentuată a antrenorilor și jucătorilor pentru practicarea unui fotbal apropiat de cerințele etapei actuale. Metrom Brașov s-a comportat foarte bine, fiind apreciat și de adversari.

2. Sîntem obligați să ne pregătăm cît mai susținut, să îmbunătățim disciplina de joc, dar mai ales să avem o deosebită preocupare pentru educația jucătorilor.

T. POPESCU
Gloria Bistrița

1. Același calificativ acord atât campionatului cît și comportării echipei mele: satisfacător.

2. Arbitrii să fie delegați din localitățile cele mai apropiate, ca astfel echipele să nu facă cheltuieli prea mari. Trebuie să ne preocupăm mai intens pentru a promova cît mai mulți juniori.

GH. CODREANU
Minerul Anina

1. Nivelul calitativ al actualii ediții a fost superior precedentului sub aspectul tuturor factorilor. Formația mea a înregistrat un salt calitativ în privința respectării sarcinilor jocului.

2. Să se renunțe la obligația celor 3 jucători sub 23 de ani. După părerea mea, maturizarea se produce între 23—26 ani, ori în prezent trei asemenea jucători stau pe banca rezervelor.

Gh. STAIU
Olimpia Satu Mare

1. Majoritatea echipelor sînt preocupate de practicarea unui joc, în ritm susținut. Se pare că formațiile nu mai pun accentul pe jocul distructiv. Olimpia Satu Mare s-a comportat bine.

2. Să se joace simbată după-amiază. Transferările să se facă pe baza înțelegerii între cluburi.

E. ROTARU
Chimia Făgăraș

1. Nivel calitativ: satisfacător spre bine. Din punct de vedere fizic și tactic echipele sînt pe un drum bun. În schimb, latura tehnică este încă deficitară. Satisfacător este calificativul echipei mele.

2. Condițiile de pregătire să fie mai apropiate cerințelor actuale.

M. DON
C.F.R. Arad

1. Datorită măsurilor luate de federație, toate formațiile au înțeles să se pregătească mai bine și, implicit, a crescut calitatea jocurilor. Echipa mea nu pot să-i acord decît calificativul suficient.

2. Arbitrajele să fie urmărirea la fiecare meci.

C. LEPADATU
Metalul Drobeta Tr. Severin

1. Nu pot să acord decît același calificativ, satisfacător, atât campionatului cît și formației mele.

2. În legătură cu transferările: în perioada de întrerupere să se poată efectua alt de sus în jos cît și la aceleași nivel.

C. MANOLACHE
C.F.R. Timișoara

1. Jocurile au fost într-un progres vizibil, datorită infuziei de elemente tinere, capabile să mențină un ritm ridicat pe întreaga durată a partidei. Feroviarii timișoreni, cu o formație tină, s-au comportat bine.

2. Părerea mea este că etapele trebuie să fie programate simbată după-amiază. Limitarea de vîrstă a jucătorilor pînă la 30 de ani.

P. STANILĂ
Corvinul Hunedoara

1. Satisfacător din punct de vedere spectacular, dar nu și valoric. Comportarea echipei noastre o situează pe treapta din spate satisfacătoare spre bună.

2. Arbitrajele competente și posibilitatea efectuării unor turnee peste hotare, în țările vecine, în perioada precompetițională.

N. PETRESCU
Metalurgistul Gugi

1. Din punct de vedere tehnic — bun. Metalurgistul Gugi fiind o echipă în formare fi acord calificativul satisfacător.

2. Disputarea meciurilor simbată după-amiază. Arbitrajele să fie corecte, imparțiale și urmărirea de observatori federați.

C. IORDANESCU
Electropulera Craiova

1. A existat un echilibru valoric între toate formațiile și astfel a fost superior celui anterior. Prefer să-i acord calificativ echipei la sfîrșitul campionatului.

2. Să existe o perioadă de transferări și în vacanța de iarnă. Să se aplice și în Divizia B, ca la A, măsura care prevede scoaterea din lot a jucătorilor necorespunzători.

A. MOLNAR
Olimpia Oradea

1. Nivelul calitativ general este în creștere. La echipa noastră promovarea masivă de juniori nu a dat încă roadele scontate. Li acord credit mai departe, în retur.

2. Cadru adecvat în privința organizării jocurilor. Îmbunătățirea calității arbitrajelor. Echipa noastră să dea dovadă de mai multă ospitalitate. Permanetizarea delegării observatorilor federați.

CE CONCLUZII

SE DESPRIND:

Din răspunsurile primite la ancheta de față se poate deduce că eșalonul doi al fotbalului nostru este în ușor progres față de ediția precedentă. Antrenorii, cum era și firesc, în cadrul celei de a doua întrebări, au punctat succint și cîteva din stringentele probleme care trebuie să stea în viitor în atenția lor, ca și a forului de specialitate, tocmai pentru a îmbunătăți în continuare nivelul calitativ al competiției. Să enumerăm cîteva dintre ele:

• **MĂRIREA VOLUMULUI ȘI INTENSITĂȚII ÎN PREGĂTIRE**, îmbunătățirea dotării cu aparate ajutoare, crearea unor condiții minime pentru refacerea jucătorilor după efort;

• **DESFĂȘURAREA UNEI SUSȚINUTE MUNCII EDUCATIVE** în rîndul jucătorilor pentru o participare conștientă și activă la întregul proces de pregătire, intransigență față de orice abatere disciplinară pe terenul de sport și în afara lui;

• **ÎMBUNĂȚĂȚIREA ACTUALULUI REGULAMENT DE TRANSFERĂRI**, acest aspect vizînd mai mult controversata problemă a aplicării sau nu a carantinei la nivelul eșalonului secund;

• **OBLIGATIVITATEA DE A AVEA OBSERVATORI FEDERAȚII LA TOATE PARTIDELE**, care să asigure o mai bună informare a federației de specialitate asupra desfășurării întrecerilor și arbitrajelor prestate de cavalerii fluierului;

• **REVIZUIREA MODULUI DE PROGRAMARE A ETAPELOR DE CAMPIONAT**, în sensul ca acestea să se dispute, nu duminica la ore neconvenabile, ci simbată după amiază toate la aceeași oră. O asemenea măsură ar influența pozitiv atât asupra evoluției formațiilor cît și asupra creșterii mijloacelor financiare ale asociațiilor respective;

• **CREAREA POSIBILITĂȚII CA ECHIBELE SĂ POATA BENEFICIA DE UN MEDIC CU JUMĂTATE DE NORMA**, cerință absolut obligatorie pentru activitatea de performanță. Adăugînd la acestea și alte opinii referitoare la, delegarea cît mai puțin costisitoare a arbitrilor, revizuirea criteriilor privind numărul și limita de vîrstă a jucătorilor, instituirea unei perioade de transferări și în vacanța de iarnă, nu facem altceva decît a pune la dispoziția forului de specialitate unele probleme ce merită a fi discutate în viitorul apropiat, fiind convinși că rezolvarea lor poate să contribuie la ridicarea nivelului calitativ al Diviziei B.

Anchetă realizată de

Pompiliu VINTILĂ
și Gheorghe NERTEA

O figură care-și face apariția în galeria marilor fotbaliști europeni. Anul în care Deyna a strălucit a fost

1972, când și-a etalat din plin talentul viguros, tehnica ridicată îmbinată cu o mare putere de luptă și capacitate de

acoperire a terenului. În 1972 a și cunoscut de altfel cele mai mari satisfacții: a făcut parte din echipa Poloniei care a cucerit medalia de aur la J.O. de la München, a fost decretat fotbalistul nr. 1 al țării sale, a ocupat locul 6 în clasamentul celor mai buni fotbaliști, în urma anchetei revistei franceze „France-Football” de la sfârșitul anului („Balonul de aur”), a jucat în toate partidele reprezentativei (12) și a înscris 11 goluri.

Deyna are 25 de ani (s-a născut la 23 octombrie 1947) și este o descoperire a antrenorului cehoslovac Jaroslav Vejvoda, care antrena pe atunci pe Legia Varșovia, echipa la care Deyna joacă și azi. Vejvoda însă, a avut multă bătaie de cap cu el, în pregătire și în jocuri.

Intr-atât încât în cele din urmă l-a pus ferm alternativă: „Ori te antrenezi ca lumea și ajungi un mare fotbalist, ori pleci din club”. Și Deyna l-a ascultat pe Vejvoda. Treptat, a ajuns unul din jucătorii de bază ai Legiei (arădenii își amintesc de el din faimoasele „partide

U.T.A.—Legia) și apoi al echipei naționale, în care a debutat la 24 aprilie 1968. În patru ani, Deyna a îmbrăcat de 36 de ori tricoul naționalei și a înscris pentru ea 22 de goluri. Eficacitatea lui nu trebuie să surprindă. Deyna este prin excelență un jucător de mijloc, ofensiv, constructor și realizator. De altfel, nu trebuie să mire prea mult: el a și jucat atacant la început, apoi atacant retras și în cele din urmă om de linie a doua. În acest din urmă post în 1972 a atins forma lui cea mai bună, atrăgându-și aprecierile tuturor celor care au asistat la turneul olimpic și în special la finala Polonia—Ungaria.

DATELE DE DISPUTARE A CUPELOR EUROPENE ÎN INTERVALUL 1973—76

Ca de obicei (și este un bun obicei), pentru a veni în ajutorul federațiilor naționale și cluburilor vizate la întocmirea calendarelor lor, interne și internaționale, U.E.F.A. a stabilit și anunțat din timp datele la care se vor desfășura diferitele etape ale cupelor europene inter-cluburi, până în sezonul

1975/76. Le redăm — pentru uzul echipelor noastre de club care vor participa în cele trei cupe și pentru informarea cititorilor noștri — în tabelul de mai jos (CCE = Cupa campionilor europeni; CCC = Cupa cîștigătoarelor de cupe; UEFA = Cupa U.E.F.A.):

SEZONUL	CCE			CCC			UEFA			FINALELE		
	1/16	1/8	1/4	1/16	1/8	1/4	1/16	1/8	1/4	CCE	CCC	UEFA
1972/73												
										7.III	11.IV	30.V
										21.III	25.IV	23.V
1973/74	19.IX	24.X	28.XI	6.III	10.IV	15.V	8.V	22.V				
	3.X	7.XI	12.XII	20.III	24.IV			29.V				
1974/75	18.IX	23.X	27.XI	5.III	9.IV	28.V	14.V	7.V				
	2.X	6.XI	11.XII	19.III	23.IV			21.V				
1975/76	17.IX	22.X	26.XI	3.III	31.III	12.V	5.V	28.IV				
	1.X	5.XI	10.XII	17.III	14.IV			19.V				

Carnet extern

VA AVEA ACEEAȘI SOARTĂ?

Periodic își face apariția, sub forme diferite, ideea creării unui campionat inter-cluburi, care să înlocuiască actuala Cupă a campionilor europeni. Recent, președintele clubului Hertha BSC, Warneke, a readus în discuție acest vechi proiect, printr-o propunere trimisă la U.E.F.A., prin mijlocirea federației vest-germane. Ea reia, în general, aceleași idei: un campionat cu jocuri tur-retur, disputate miercuri, echipele campioane să nu participe la competițiile naționale, la finele unei ediții toate campioanele — cu excepția cîștigătoareii titlului european — vor reveni în întrecerile din țările respective.

În 1958 un francez, Dancausse, făcuse aceeași propunere și de la el au pornit și altele. Unele ziare de peste hotare s-au declarat partizane ale acestui campionat, într-adevăr interesant, tentant. S-a făcut multă vîlbă la timpul cuvenit, astfel că ideea a ajuns să constituie un punct pe ordinea de zi și la U.E.F.A.

Dar, ca de obicei, forul european s-a consultat cu federațiile naționale și cum acestea n-au văzut cu ochi buni crearea unei asemenea competiții care să se suprapună peste campionatele lor, răpindu-le din interes prin neparticiparea campioanelor, U.E.F.A. a respins propunerea. Mai ales că nici nu vrea să audă de suprimarea Cupei campionilor, care — în fond — constituie o mare realizare.

Și cum nu vedem să se fi produs vreo schimbare în această atitudine, este mai mult decât probabil că și propunerea lui Warneke va avea aceeași soartă. Dar, poate, într-o zi ideea va învinge totuși. Fie chiar și sub o formă mai suplă, mai convenabilă care — cum se spune — să împace toate părțile. Cupa campionilor să se dispute în grupe (de pildă, 8 a 4 echipe), cu sferturi de finală, semifinale și finală, echipele campioane participînd și în competiția națională. Ar fi prologul veritabilului campionat european inter-cluburi.

Petre GAȚU

NEMULTUMIT DE FAPTUL CĂ N-A JUCAT NICIODATĂ ÎNTR-UN TURNEU FINAL AL C.M.

...GEAICI ALEARGĂ DUPĂ „ULTIMUL TREN”

La finele anului trecut, cel mai popular fotbalist al Iugoslaviei avea să devină recordman absolut în fotbalul din țara vecină și prietenă. Cu cele 68 de selecționări în reprezentativa iugoslavă, cu aproape 600 de jocuri la Steaua roșie Belgrad, cu 4 selecționări F.I.F.A., invitat să joace la meciurile de adio ale marilor vedete ce părăsesc gazonul, Gheorghe Gheorghiu-Bucur, stabilizându-se, realtate, un adevărat record în materie. Dar el va surprinde pe toți cei care-l admiră cu o decizie unică: în zilele cînd contractul cu clubul care l-a consacrat a expirat și cînd circulau tot felul de zvonuri despre un eventual transfer sau plecare în străinătate, Dragan a semnat noul contract, cu Steaua roșie! Clauzele prevăd clar: cît timp va fi apt de joc, va evolua numai la Steaua roșie. După încetarea activității ca jucător, Gheorghiu-Bucur va deveni profesor și antrenor la școala de fotbal „Mitici-Sekulara”, care înființează Gheorghiu-Bucur de un an pe lângă club.

Vestea a bucurat neapăs de mult pe iubitorii de fotbal, exemplul lui Dragan se așteaptă urmat: mulți dintre fotbaliștii valoroși, stimulați de o astfel de rezolvare club-jucător, vor rămîne și după 29 de ani în țară, experiența și valoarea lor fiind utile dezvoltării generale a fotbalului iugoslav. E-am vizitat pe Dragan la primul antrenament al anului. Steaua roșie, campioană de toamnă, și-a adunat efectivul mai devreme ca în alți ani. Miljanici și băieții doresc să-și păstreze se-

fla în clasament, adăugînd la bogatul palmares un nou titlu de campioană.

— Anul care a trecut — mărturisește Gheorghiu-Bucur — a fost cel mai greu în activitatea mea. În prima jumătate a lui ghinionele și accidentările se țineau lanț. Normal, randamentul la club și națională a fost insuficient. Și pentru că se apropia data expirării vechiului contract, publicul, alimentat de zvonuri false venea pe stadion să mă fluiera. Momente pe care le vreau

uitate cît mai repede. Apoi am semnat noul contract, m-am însăntătosit, forma cu care am evoluat în toamnă mi se pare satisfăcătoare. Publicul mi-a devenit din nou marele aliat.

— Ca recordman absolut în fotbalul iugoslav, vă mai doriți anul 1973?

— Am cules multe satisfacții jucînd fotbal. Dar un mare vis al meu a rămas neîmplinit: n-am jucat niciodată

într-un turneu final al Campionatului mondial. München înseamnă pentru mine „ultimul tren”. Așa cum am început jocurile în preliminarii, sper în calificarea iugoslaviei. Mai doresc un nou titlu de campioană pentru echipa Steaua roșie și o rabilizare în „Cupa campionilor” după dezastrul Panathinaikos...

— Ați jucat recent la Madrid alături de Dobrin. Ziarele comentau pe larg despre tandemul Dobrin—Gheorghiu-Bucur...

— Dobrin a făcut un meci excelent, primind numeroase aplauze. Steaua roșie organizează în iunie, la Belgrad, un joc cu o selecționată a lumii. Miljanici și clubul îl vor invita pe Dobrin să joace... dar la Steaua roșie și atunci sper ca tandemul Dobrin—Gheorghiu-Bucur să fie la înălțime.

— Dorințe, gânduri...

— În primul rînd, fundași corecți. Nu mă deprimă nimic mai mult decît accidentările. Forma sportivă oscilează; a sta însă pe tușă, neputincios, este cel mai mare rău dintre relele de pe urma cărora obișnuim, suferim noi jucătorii de fotbal.

Dragan Gheorghiu-Bucur, la cei 26 de ani ai săi, este în plină formă sportivă. Dacă, într-adevăr, va avea parte de fundași corecți, cu respect pentru adversar, extremul stînga al naționalei iugoslave mai poate delecta spectatorii cu repertoriul de care dispune talentul său. Îi dorim un an exact după vîsurile lui.

DUȘAN BUGARIN
Icnurie, Belgrad

NIMENI NU E PROFET ÎN ȚARA SA...

DE CE A DEMISIONAT MEKHOULFI DE LA CONDUCEREA NAȚIONALEI ALGERIENE

Considerat unul dintre cei mai talentați jucători algerieni din toate timpurile, renumit îndeosebi în Franța unde a jucat — la Saint Etienne — o carieră strălucitoare pe lungimea unui deceniu, Rachid Mekhloufi a demisionat nu de mult din funcția de director tehnic al reprezentativelor Algeriene.

Știrea — departe de a surprinde, de, ca o asemenea decizie fusese prevăzută încă din vară — n-ar fi de așteptat, poate, comentarii atît de abundente, dacă recent fiul lui Mekhloufi, Selim, n-ar fi fost bătut strănic, în plină stradă, la Alger, de... adversarii sportivi ai tatălui său!

Incidentul l-a readus pe Mekhloufi — angajat după demisia pomenită ca prim antrenor al echipei armatei — în plină actualitate, prilejuindu-i totodată corespondențului pentru Africa al revistei „Miroir du Football”, Mahjoub Faouzi, un întins articol, de furibundă apărare a fostului internațional, al cărui plecare de la eirma reprezentativei Faouzi o regretă, apreciînd-o drept „consecință logică a unei serii de manevre ostile declanșate de toate forțele retrograde din fotbalul algerian”.

Într-o continuă mișcare.

În ciuda atacurilor venite din toate părțile și a vorbelor rostite contra lui Mekhloufi în chiar incinta federației, urmările „noutăților” începuseră să apară, clauzele reprezentativei țării pe podiumul unui prestigios turneu de la Bagdad confirmînd un drum ascendent, al cărui punct final noul conducător tehnic îl vedea legat de cîștigarea Jocurilor Mediteraneene din 1975, a căror organizare revine Algeriei.

Iată, însă, că în vreme ce demisia precedesorului său, Lucien Leduc — pe vremea căruia fotbalul algerian a înregistrat numai „contraperformance” („Miroir”) — a fost în repetate rânduri refuzată de o federație învățată doar cu supuși executați și mulțumită „într-o comodă mediocritate”, renunțarea lui Mekhloufi n-a tulburat prea mult apele, fiind nevoie de incidentul fiului său pentru ca presa sportivă internațională să acorde o atenție specială fotbalului algerian.

UN „CAL TROIAN” PE NUME LALMAS...

Căutînd în permanență motive de provocare la adresa directorului tehnic, al cărui intransigent față de imixtiunile în viața echipei naționale devenise metodă de lucru, dusmanii schimbărilor îndrăznețe propuse de Mekhloufi s-au folosit în a-l determina să demisioneze în absența lui din Alger. În vreme ce Mekhloufi, invitat să conducă reprezentativa Africii la Mini-cupa mondială din Brazilia, se afla la Salvador, adjunctul său, Lemoui, a acceptat (sau a fost silit s-o facă...) ca federația să schimbe componența lotului național, înlocuindu-l pe unul din tinerii descoperiți de Mekhloufi cu antrenorul — jucător al formației Belcourt Lalmas, „senator de drept” la

care se renunțase din motive de vîrstă și rea conduită.

Pus în fața faptului împlinit — Lalmas a fost folosit într-un meci împotriva lui A. C. Milan, partidă prilejuită de înagurarea Stadionului Olimpic din Alger — Mekhloufi a demisionat, în plină demnitate, rămînînd fidel politicii de refuzare a oricărei concesi, Dincolo de culisele acestei demisii (s-a încercat transferarea întregului conflict de opinie la o ură personală împotriva lui Lalmas), plecarea lui Mekhloufi, personalitatea cea mai autorizată a fotbalului algerian de astăzi, de la timona echipei naționale, reprezintă — după părerea specialiștilor — un moment de ezitare, un pas pe loc în viața unui fotbal african de la care se așteaptă, de mulți ani, o adevărată afirmare internațională.

Această plecare demonstrează — o dată în plus — că nimeni nu e profet în țara sa...

PANORAMIC

FOTBALUL MONDIAL ÎN 1972

Incepem, cu numărul de față, publicarea meciurilor internaționale disputate în cursul anului trecut.

Nu se poate spune că 1972 nu a fost un an bogat în partide disputate între reprezentative naționale. Întilnirile s-au disputat în cadrul a numeroase întreceri. Unele oficiale (preliminariile Campionatului mondial, ale turneului olimpic, ale Campionatului Europei etc.), altele amicale (cum au fost o serie de turnee internaționale organizate, mai ales, în Asia). Sa nu uităm, în același timp, și importanta competiție disputată la mijlocul anului

în Brazilia, și care a adus la start 20 de reprezentative naționale, și continentale.

În documentarul nostru sînt trecute toate partidele comunicate de presa de specialitate pe care am avut-o la îndemînă, în buletinele oficiale ale F.I.F.A. și U.E.F.A., ca și cele aduse la cunoștință de agențiile internaționale de presă.

Pentru înlăturarea oricăror dubii, precizăm din capul locului că au fost luate în considerare numai jocurile disputate între primele reprezentative A. Ca urmare, o serie de jocuri din „Cupa Independenței”, preliminariile turneului olimpic și din turneul olimpic propriu-zis, nu au fost trecute în evidența noastră, intrucît una dintre echipe nu reprezenta un 11 național. De pildă, meciurile în care au jucat selecționatele Africii sau Americii Centrale în „Cupa Independenței”, ori reprezentativele olimpice ale Columbiei, Braziliei, R. F. a Germaniei etc., în turneul final olimpic.

IANUARIE

● Bagdad, 3: IRAK — R. A. E. GPT 0-0

● Dakar, 9: SENEGAL—CONGO 0-2 (0-2) A

● Madrid, 12: SPANIA—UNGARIA 1-0 (0-0) A

A marcat: Arieta. 70.000 spectatori.
Spania: Iribar — Gallego, Tonono, Torigno, Lora, Luis (Churrua), Rifo, Quino, Amancio (Quini), Quini (Pirri), Rexach (Arieta).
Ungaria: Geczi — Fabian, P. Jupaș, Kovacs, Szucs, Vidats, I. Juhász (Szalai), Fazekas, Bene, Dunai II (Szöke), Zambo.
Arbitru: K. Tschenscher (R.F.G.)

● Conakry, 12: GUINEEA—CONGO 0-1 (0-0) A

● Atena, 15: KUWEIT—IRAN 0-2 (0-0) p. T.O.

● Dakar, 17: SENEGAL—MAROC 1-3 (1-0) A

● Lomé, 20: TOGO—DAHOMY 4-0 (2-0) A

● Lagos, 30: NIGERIA—GUINEEA 1-1 (1-0) A

FEBRUARIE

● Brazzaville, 6: CONGO—DAHOMY 2-2 (2-1) A

● Hull (Anglia), 16: IRLANDA DE NORD — SPANIA (1-1) (0-1) p.C.E.
Au marcat: Roja, Morgan (I.N.). 20.000 spectatori.
Irlanda de Nord: Jennings — Rice, Nelson, Neill, Hunter, Clements, Hamilton (O'Neill), McMordie, Morgan, McIlroy, Best.
Spania: Iribar — Sol, Gallego, Tonono, Benito, Costas, Lora, Quino (Nias, Miqueli), Aguilar, Quini, Roja.
Arbitru: Taylor (Anglia)

● Atena, 16: GRECIA—OLANDA 0-5 (0-1) A
Au marcat: Cruyff — 2, Hulshoff — 2, Neeskens. 10.000 spectatori.
Grecia: Christidis — Pallas, Kapsis, Toskas, Angelis, Sinetopoulos, Sarafis, Domazos, Dedes (Elefterakis), Apostolidis, Davourlis (Mavros).
Olanda: van Beveren — Venneker, Israel, Hulshoff, Krol, Neeskens, van Hanegem, De Jory, Wery, Cruyff, Keizer.
Arbitru: Djuricel (Iugoslavia)

● Lagos, 20: NIGERIA—MAROC 3-0 (2-0) A

● Tunis, 20: TUNISIA—AUSTRIA 3-3 (0-2) A

● Tel Aviv, 23: ISRAEL—NORVEGIA 2-4 (1-1) A

● Yaounde, 23: CAMERUN—KENYA 2-1 (2-0) C.A.F.

● Yaounde, 24: TOGO—MALI 3-3 (1-1) C.A.F.

● Douala, 25: MAROC—CONGO 1-1 (1-1) C.A.F.

● Douala, 25: SUDAN—ZAIR 1-1 (0-0) C.A.F.

● Yaounde, 26: KENYA—MALI 1-1 (0-1) C.A.F.

● Yaounde, 26: CAMERUN—TOGO 2-0 (0-0) C.A.F.

● Douala, 27: MAROC—SUDAN 1-1 (1-0) C.A.F.

● Douala, 27: ZAIR—CONGO 2-0 (1-0) C. Af.

● Yaounde, 28: KENYA—TOGO 1-1 (1-0) C.A.F.

● Yaounde, 28: CAMERUN—MALI 1-1 (0-1) C.A.F.

● Douala, 29: SUDAN—CONGO 2-4 (2-2) C.A.F.

● Douala, 29: ZAIR—MAROC 1-1 (1-1) C.A.F.

MARTIE

● Alger, 2: ALGERIA—GUINEEA 1-0 (0-0) p.C.M.
A marcat: Khalem. 20.000 spectatori.
Arbitru: R. Hélias (Franța)

● Douala, 2: MALI—ZAIR 4-3 (1-1, 3-3) C.A.F.
Au marcat: Traoré, F. Keita — 2, Touré (M), Kakoko — 3 (Z)

● Yaounde, 2: CONGO—CAMERUN 1-0 (1-0) C.A.F.

A marcat: Minga. 30.000 spectatori.

● Yaounde, 4: CAMERUN—ZAIR 5-2 (5-2) C.A.F.

Au marcat: Akono, N'Dongo, Owona, Mouthe, N'Doga (C), Kakoko, Mayanga (Z)

● Atena, 4: GRECIA—ITALIA 2-1 (1-1) A

Au marcat: Antoniadis, Pomolis, Bonninsegna; 20.000 spectatori.

Grecia: Christidis — Dimitriou, Toskas, Sinetopoulos, Angelis, Sarafis (Elefterakis), Domazos, Papaloannou (Paritis), Koudas, Antoniadis, Pamonis (Papaloannou).

Italia: Zoff — Burgnich, Cera, Rosato (Bertini), Facchetti, De Sisti, Benetti, Scala, Mazzola, Boninsegna, Riva.
Arbitru: Raduliev (Bulgaria)

● Yaounde, 5: CONGO—MALI 3-2 (0-1) C.A.F.

Au marcat: M'Bono — 2, M'Pele (C), Diakite, Traoré (M)

● Conakry, 12: GUINEEA—ALGERIA 5-1 (3-0) p.C.M.

● Alger, 15: ALGERIA—MALTA 1-0 (1-0) A

● Riyad, 16: KUWEIT—ARABIA SAUDITA 2-2 (2-1) T.G.A.

● Riyad, 17: QUATAR—UNIUNEA EMIRATELOR ARABE 0-1 (0-1) T.G.A.

● Riyad, 18: KUWEIT—BAHREIM 2-0 (2-0) T.G.A.

● Lisabona, 29: PORTUGALIA—CI-PRU 4-0 (2-0) p.C.M.

Au marcat: Humberto, Nene, Artur Jorge Jordao, 3.000 spectatori.

Portugalia: Jose Henrique — Rebelo, Humberto, Rolando, Carrico, Graça, Toni, Nene (Dinis), Artur Jorge, Eusébio (Peres), Jordao.

Cipru: Varnavas — Partasides (Angelides), Constantinou, Mihailakis, Stefanou, Haralambus, Kureas.

● Lisabona, 29: PORTUGALIA—CI-PRU 4-0 (2-0) p.C.M.

Au marcat: Humberto, Nene, Artur Jorge Jordao, 3.000 spectatori.

Portugalia: Jose Henrique — Rebelo, Humberto, Rolando, Carrico, Graça, Toni, Nene (Dinis), Artur Jorge, Eusébio (Peres), Jordao.

Cipru: Varnavas — Partasides (Angelides), Constantinou, Mihailakis, Stefanou, Haralambus, Kureas.

● Lisabona, 29: PORTUGALIA—CI-PRU 4-0 (2-0) p.C.M.

Au marcat: Humberto, Nene, Artur Jorge Jordao, 3.000 spectatori.

Portugalia: Jose Henrique — Rebelo, Humberto, Rolando, Carrico, Graça, Toni, Nene (Dinis), Artur Jorge, Eusébio (Peres), Jordao.

Cipru: Varnavas — Partasides (Angelides), Constantinou, Mihailakis, Stefanou, Haralambus, Kureas.

● Lisabona, 29: PORTUGALIA—CI-PRU 4-0 (2-0) p.C.M.

Au marcat: Humberto, Nene, Artur Jorge Jordao, 3.000 spectatori.

Portugalia: Jose Henrique — Rebelo, Humberto, Rolando, Carrico, Graça, Toni, Nene (Dinis), Artur Jorge, Eusébio (Peres), Jordao.

Cipru: Varnavas — Partasides (Angelides), Constantinou, Mihailakis, Stefanou, Haralambus, Kureas.

● Lisabona, 29: PORTUGALIA—CI-PRU 4-0 (2-0) p.C.M.

Au marcat: Humberto, Nene, Artur Jorge Jordao, 3.000 spectatori.

Portugalia: Jose Henrique — Rebelo, Humberto, Rolando, Carrico, Graça, Toni, Nene (Dinis), Artur Jorge, Eusébio (Peres), Jordao.

Cipru: Varnavas — Partasides (Angelides), Constantinou, Mihailakis, Stefanou, Haralambus, Kureas.

Vassiliou, Theodorou (Asprou), Stilianou, Papadopolou.
Arbitru: Vital Loraux (Belgia).

● Sofia, 29: BULGARIA—U.R.S.S. 1-1 (0-0) A

Au marcat: Boney (B), Kozhemiachin (U.R.S.S.). 30.000 spectatori.
Bulgaria: Iordanov — Velickov, Penev, Aladjov, Zeev, Kolev, (Petkov), M. Vasilev, Bonev, Jekov, Dermendiev, Mitkov.
U.R.S.S.: Rudakov — Dzodzuașvili, Hurtilava, Istomin, Kaplicini (Matvienko), Kolotov, Dolmatov, Gusaev, Kozhemiachin, Fedotov, Istoiian (Muntean).
Arbitru: Smejkal (Cehoslovacia).

● Bangkok, 29: BIRMANIA—TAILANDA 7-0 (3-0) p.T.O.

● Bangkok, 30: ISRAEL—INDONEZIA 1-0 (0-0) p.T.O.

APRILIE

● Bangkok, 1: ISRAEL—TAILANDA 0-0 (2-4 la penalty-uri) p.T.O.

● Bangkok, 2: BIRMANIA—INDONEZIA 3-0 (1-0) p.T.O.

● Kingston, 2: JAMAICA—CUBA 2-0 (1-0) A

● Bangkok, 4: BIRMANIA—TAILANDA 1-0 (0-0) p.T.O.

● Ciudad de Mexico, 7: MEXIC—PERU 2-1 (0-1) A

● București, 8: ROMANIA—FRANTA 2-0 (1-0) A

Au marcat: Iordănescu, Dinu. 30.000 spectatori.

România: Răducanu — Sătmăreanu, Lupescu, Dinu, Deleanu (Nae Ionescu), Dumitru, Nunweiler VI, Lucescu, Dembrowschi, M. Sandu (Domide), Iordănescu.

Franta: Carnus — Trésor, Bosquier, Novi, Rostagni, Michel, Mezy (Quitet), Blanchet, Floch (Molitor), Leclé, Beretta, (Larque).
Arbitru: Franz Geluck (Belgia)

● Guatemala City, 9: GUATEMALA — JAMAICA 1-0 (1-0) p.T.O.

● Brno, 9: Cehoslovacia — Austria 2-0 (2-0) A

Au marcat: Petras, Ternenyi, 30.000 spectatori.

Cehoslovacia: Viktor — Dobias, Hrivnak, Hagara, Taborsky, Pollak, Kuna, Danko, Ternenyi, Petras, J. Capkovic.

Austria: Rottensteiner — Sara (Schmidradner), Strumberger, Eigenstiller, Pumm, Hekesberger, Horvath Schmidradner (Fendler), Etunayer Kreuz, Jara.
Arbitru: Einbech (R.D. Germană)

● Lodz, 9: POLONIA—R. D. GERMANIA 3-1 (1-0) A

Au marcat: Lubanski — 2 (P), Vogel (R.D.G.).

Polonia: Kostka — Ostafinski, Szymanowski, Wyrobek (Wrazy), Anczok, Szoltysek, Krastka, Maszyk Banas (Marks), Lubanski, Gadocha.

R.D.G.: Croy — Zapf, Kische (Kurbjuvit), Sammer, Bransch, Irnscher, Segulin (Häfner), Krelsche, Sparwasser, Streich (P. Ducke), Vogel.
Arbitru: Eksztain (Polonia).

● Salonic, 12: GRECIA—SPANIA 0-0 A; 25.000 spectatori.

Grecia: Christidis — Dimitriou, Toskas, Sinetopoulos, Naibandis, Nikolaidis (Paridis), Elefterakis, Papaloannou, Koudas, Antoniadis, Pomolis (Kritikopoulos).

Spania: Iribar — Sol, Gallego, Tonono, De la Cruz (Hita), Manolette, Marcial, Suarez, Ufarte, Quino (Lora) Roja.

Arbitru: Marizan Raus (Iugoslavia).

● Port au Prince, 15: HAITI—PORTO RICO 7-0 (5-0) p.C.M.

● Stara Zagora, 16: BULGARIA—POLONIA 3-1 (0-1) p.T.O.

Au marcat: Lubanski (P), Bonev — 2, Dermendiev (B), 50.000 spectatori.

Bulgaria: Iordanov — Velickov, Penev, Zeev, Aladjov, Bonev, Petkov, M. Vasilev, Jekov, Dermendiev, Mitkov (Panov).

Polonia: Kostka — Simanovski, Ostafinski, Anczok, Wrazy, Krastka, Szoltysek, Banas (Gadocha), Deyna, Lubanski, Jarosik (Marks).

Arbitru: V. Pădureanu (România)

● Kiev, 19: U.R.S.S.—PERU 2-0 (2-0) A

Au marcat: Banișevski, Konkov, 40.000 spectatori.

U.R.S.S.: Rudakov — Dzodzuașvili, Hurtilava, Kaplicini, Matvienko, Kolotov, Troșkin, Sevcenko (Istoiian), Banișevski, Konkov, Konzinkievici.

Peru: Uribe — Manso, Velasquez, Chumpitaz, Trigueros, Miflin, Munante, Quesada, Rojas, Cubillas, Balletti (Sotil).

Arbitru: W. Riedel (R. D. Germană)

● Accra, 19: GHANA—COASTA DE FILDES 1-2 (0-0) A

● Freetown, 22: SIERRA LEONE—GUINEEA 6-0 (1-0) A

● Accra, 22: GHANA — COASTA DE FILDES 0-0 A

● Tananarive, 23: REP. MALGAȘA — ETIOPIA 1-2 (0-1) p.T.O.

● Tunis, 23: TUNISIA — MAROC 3-3 (2-2) p.T.O.

● Accra, 23: GHANA—TOGO 1-1 (1-0) p.T.O.

● Dakar, 23: SENEGAL—CAMERUN 1-1 (0-1) p.T.O.

● Porto Alegre, 26: BRAZILIA—PARAGUAY 3-2 (3-2) A

Au marcat: Carlos Alberto, Tostao, Dirceu Lopez (B), Diarte — 2 (P), 30.000 spectatori.

Brazilia: Felix — C. Alberto (Marco Antonio), Marinho, Vantuir, Everaldo, Clodoaldo, Rivellino, Jaírzinho, Roberto, Tostao (Dirceu Lopez), Paulo Cesar.

Paraguay: Baez — Molinas, Rive-

Dirceu LOPEZ

ros, Mendoza, Ortiz, Jara, Gody (Verza), Escobar, Diarte, Arrua, Jimenez.

● Plzen, 26: Cehoslovacia—LUXEMBURG 6-0 (2-0) A

Au marcat: Joki, J. Capkovic — 2, Kuna — 2, Dobias.

Cehoslovacia: Viktor — Dobias, Hrivnak, Taborski, Desiatnik, Pollak, Fr. Vesely, Stratil, Kuna, Adamec, J. Capkovic.

Luxemburg: Moes — J.P. Hoffmann, Thierweiller, Strauss, J. Hoffmann, N. Hoffmann, Pilot, Dussier Braun, Philippe, Kitchens.

Arbitru: F. Biwerst (R.F.G.)

● Geneva, 26: ELVEȚIA—SUECIA 1-1 (0-1) A

Au marcat: Hult (S), Blättler (E), 15.000 spectatori.

Elveția: Deck — Mundschin, Ramseier, Boffi, Stierli, Odermatt, Kuhn, Blättler, Balmer, Künzli, Jeandupoux.

Suedia: Hellström — Nordqvist, Hult, Kristensson, Grip, B. Larsson, Flink, Eklund, Grahn, Kindvall, Persson.

● Glasgow, 26: SCOȚIA — PERU 2-0 (0-0) A

Au marcat: O'Hare, Law. 40.000 spectatori.

Scotia: Hunter — Brownlie, Colquhoun, Melcoun, Donachie, Carr, Gemmill, Hartford, Morgan, O'Hare, Law.

Peru: Uribe — Manso, Velasquez, Chumpitaz, Trigueros, Miflin, Cubillas, Quesada, Munante, Rojas, Orbegoso.

● Londra, 29: ANGLIA—R. F. a GERMANIEI 1-3 (0-1) C.E.

Au marcat: Honess, Neizer, G. Müller (R.F.G.), Lee (A) 100.000 spectatori.

Anglia: Banks — Madeley, Moore, Hunter, Hughes, Bell, Ball, Peters, Lee, Chivers, Hurst (Marsh).

R.F.G.: Maier — Hottges, Beckenbauer, Schwarzenbeck, Breitner, Hönness, Neizer, Wimmer, Grabowski, G. Müller, Held.

Arbitru: Robert Hélias (Franța)

● Milano, 29: ITALIA—BELGIA 0-0 C.E.

Italia: Albertosi — Burgnich, Bedin, Rosato, Facchetti, Cera, Domenighini (Causlo), Mazzola, Anastasi, De Sisti, Riva.

Belgia: Piot — Heylens, Maertens (Dolmans), Thissin, van den Daele, Dockx, Semmellag, van Moer, Lambert, van Hirt, Verheyen.

Arbitru: Novikov (Bulgaria)

● Tananarive, 29: REP. MALGAȘA — TANZANIA 0-1 (0-0) A

● Budapesta, 29: UNGARIA—ROMANIA 1-1 (1-0) C.E.

Au marcat: Branikovit (U), Sătmăreanu (R), 70.000 spectatori.

Ungaria: Geczi — Fabian, Pancesics, Balint, Vepi, Kocsis (Fazekas), Szucs Fazekas (Bene), Branikovit, Dunai II, Zambo.

România: Răducanu — Sătmăreanu, Lupescu, Dinu, Deleanu, Dumitru, Nunweiler VI, Lucescu, Dembrowschi, Domide, Iordănescu.

Arbitru: W. Smith (Anglia).

● Teheran, 30: IRAN—PERU 0-2 (0-2) A

● Belgrad, 30: IUGOSLAVIA — U.R.S.S. 0-0 C.E.

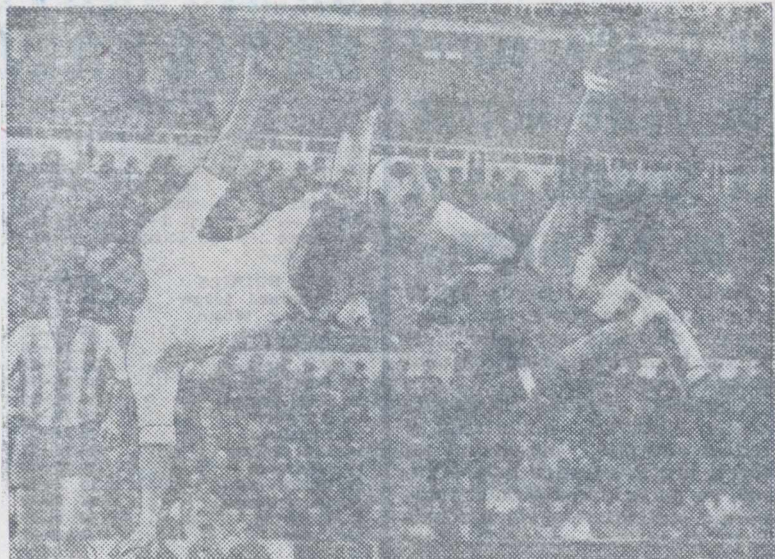
Iugoslavia: Marić — Ramljak, Holcer, Paunović, Stepanović, Pavlović, Acimović, Janković, Oblak, Bukai (Bajević), Geleci.

U.R.S.S.: Rudakov — Dzodzuașvili, Hurtilava, Kaplicini, Istomin, Mahovikov (Troșkin), Dolmatov, Baldaclini, Banișevski, Konkov, Kozinkievici (Evriujhin).

Arbitru: R. Scheurer (Elveția)

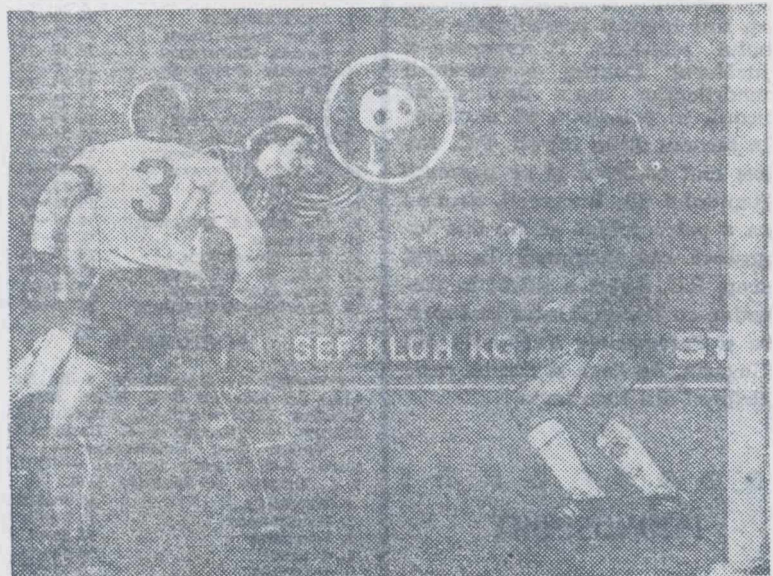
ABREVIERI: A = meci amical; p.T.O. = preliminarii Turneului olimpic; p.C.E. = preliminarii Campionatului Europei; C.A.F. = Campionatul Africii; p.C.M. = preliminarii Campionatului Mondial; T.G.A. = Turneul Golfului Arabie; C.E. = faza finală a Campionatului Europei.

Pagină realizată de
Mircea TUDORAN

Această spectaculoasă dispută aeriană pentru balon a fost prinsă de un fotoreporter spaniol la întâlnirea de campionat dintre Malaga și Real Madrid. Protagonisții acestei mostre de acrobație fotbalistică sînt Pirri, căpitanul madrilen, și Parra (dreapta), atacant al echipei Malaga. Meciul a turnizat o surpriză: Malaga a câștigat cu 1-0...

GOL ÎNSCRIS CU MÎNA, VALIDAT!

S-a întimplat în cursul meciului din campionatul vest-german, Fortuna Düsseldorf — Eintracht Braunschweig (2-0). Herzog (în tricou dungat) n-a ajuns cu capul mingea centrată de pe dreapta și atunci s-a ajutat de... mină ca s-o trimită în plasă. Spre surprinderea celor doi apărători adversi și a numeroșilor spectatori, arbitrul — care, probabil, n-a văzut infracțiunea, și poate nici tușierul — a validat golul, făcînd astfel valabil un gol nevădit.

Un caz asemănător s-a petrecut și la un meci din campionatul Elveției, Grasshoppers — Biel. Și aici golul marcat cu mina a fost validat!

UN „CARTONAȘ GALBEN” PENTRU... PELE

Pe teren, toți jucătorii — indiferent de clubul în care joacă, de faima sau numele lor — sînt obligați să păstreze o atitudine disciplinată, corectă, de respect față de adversari, arbitri și spectatori. Altfel, arbitrii intervin cu toată fermitatea atunci cînd constată abateri de la regulile scrise (și nescrise) ale fair-play-ului. Ceea ce și face „cavalierul fluierei” din această fotografie, scoțînd cartonașul galben, care înseamnă avertisment. Jucătorul avertizat nu-i altul decît faimosul internațional brazilian de la F. C. Santos, Pele, într-un meci de campionat. Pele, deși pare foarte surprins, va trebui nu numai să-l accepte, dar să se și supună regulilor sportivității...

NU MAI ESTE CEEA CE A FOST

Pe vremuri, „CUPA EUROPEI CENTRALE” era o competiție de mare atracție. Jucările din cadrul ei erau pregătite cu mare grijă de echipe iar la meciuri asistau zeci de mii de spectatori. Astăzi a fost odată... Ceea ce este sau ceea ce reprezintă ea astăzi se poate deduce din următoarea întâmplare.

Echipa clubului austriac VIENNA și-a făcut într-o bună zi bagajele și a luat drumul Florenței. Jucătorii erau convinși că trebuie să joace cu Fiorentina; nu citiseră ziarul care au publicat tragera la sorti și nici con-

ducătorii nu se informaseră din program. Ajunși însă la Florența au constatat cu surprindere că nimeni nu auzise de un meci FIORENTINA — VIENNA; italienii știau că, conform tragerii la sorti, trebuie să joace cu Partizan Belgrad. Jucătorii vienezii au făcut mare haz de această întîmplare și pentru că să nu se spună că au făcut degeaba deplasarea au vizitat punctele de atracție ale frumosului oraș Florența, și apoi s-au înapoiat acasă. Fără să fi dat cu piciorul în minge...

extern MAGAZIN extern

PENTRU ALBUMUL DUMNEAVOASTRĂ

O linie de înaintare pe care și-ar dori-o multe echipe și pe care Real Madrid a și avut-o, dar numai pentru un singur joc: Bene (Ujpest Budapesta), Santillana (Real), Eusebio (Benfica Lisabona), Dobrin (F. C. Argeș), Gento (Real) — înlocuit apoi de Geaici (Steaua roșie Belgrad). Fotografia a fost reali-

zată la partida festivă Real Madrid — Belenense (Portugalia), care — cum se știe — a fost organizată cu prilejul împlinirii a 25 de ani de la construirea stadionului „Bernabeu” și pentru sărbătorirea lui Gento.

VA MAI JUCA?

Accidentul suferit la ochi și lunga sa absență de pe terenurile de fotbal, ca și perspectivele de a nu mai juca, nu i-au răpit zîmbetul lui Gordon Banks, reputatul internațional englez. Îi vedeți aici, la câteva ore după ieșirea din spital, cu ochiul operat bandajat și cu câteva semne pe frunte, „amintiri” și ele dintr-o sa pățanie.

Ultimele știri transmise de agențiile britanice anunță că Banks și-a reluat antrenamentele la clubul său, Stoke City, și că doctorii i-au dat asigurări că va putea și juca.

SUPORTERUL ANULUI

El a fost ales în Uniunea Sovietică, Titul de „SUPPORTERUL ANULUI 1972” a fost decernat pensionarului moscovit NIKITA ILICI. Este un mare amator de fotbal și un strălucit supporter al echipei Dinamo Moscova. Nu a lipsit de la nici unul din meciurile acestei echipe, fie în alte orașe. Cînd localitățile se aflau la mare distanță, NIKITA ILICI a folosit trenul sau avionul; la cele mai apropiate, sub 200 km., el s-a deplasat cu autostopul sau... pe jos. Și notă: ARE 67 DE ANI!

PREMIATĂ FĂRĂ SĂ VREA

În ciuda deselor confuzii avute cu soția pe tema frecventării jocurilor de fotbal, suedezul LANTER — un aprig supporter — era totuși prezent la partidele echipei favorite, fugind pur și simplu de acasă. Furioasă fața și fiind unde-l poate găsi, soția lui s-a dus într-o zi, după el, la stadion. „Aici, intenționa să-i roage pe organizatori să-l anuțe, prin intermediul megafonelor, să se întoarcă imediat acasă. La intrare însă, doamna Lanter a avut o mare surpriză: i-a fost înmînat un buchet de flori și un bon cu care putea cumpăra, de la un magazin universal, mărfuri în limitele unei sume. Ce se întîmplase? Conducerea clubului hotărîse la începutul sezonului să ofere un dar celui de al 100.000-lea spectator al sezonului și soția lui Lanter a fost acest spectator. Bineînțeles că în urma acestei surprize, Lanter a putut să rămînă în continuare la meci, iar numărul conflictelor conjugale s-a redus...

PIJAMALE PENTRU SUSTINĂTORII!

Fotbalul a creat... noi sortimente de lenjerie în Italia. În magazine și-a făcut apariția — pentru suporterii diferitelor echipe — pijamale pentru bărbați și cămăși de noapte pentru femei în culorile cluburilor preferate. Noile articole au o mare căutare printre „tifosi”...

SĂRBĂTORIREA LUI IAKIMOV

La 4 aprilie, cunoscutul internațional bulgar Iakimov, de la T.S.K.A. Sofia, va fi sărbătorit, cu ocazia retragerii din activitate. Va fi organizat un meci în care o selecționată bulgară va fi opusă unei reprezentative internaționale din care vor face parte și jucători din țările balcanice, cum s-a cîștigat de acord la ultima ședință a comitetului Cupei Balcanice.

PENTRU A 11-A OARĂ CAMPIONA. Echipa clubului Colo Colo a cucerit pentru a 11-a oară titlul de campioană a statului Chile.

TURNUL VETERANILOR DE LA MISKOLT. Revista maghiară „Képes Sport”

va organiza la 26-27 ianuarie la Miskolt un turneu internațional rezervat unor echipe de veterani. Vor participa echipele Europei, Iugoslaviei și Ungariei. Printre jucătorii participanți, multe glorie ale fotbalului internațional: Iasin, Netto, Voronin (U.R.S.S.), Fr. Walter, Seeler (R.F.G.), Remeter, Fontaine, Kopa (Franța), Gento, Kubala, Santamaria (Spania), Nordahl, Hamrin (Suedia), Kolev (Bulgaria), Masopust (Cehoslovacia), Matthews (Anglia), Hanappi (Austria) etc.

NOUȚĂȚI IUGOSLAVE. ● Campionatul va fi reluat la 4 martie. ● Un meci amical Iugoslavia — Ungaria a fost perfectat pentru data de 26 septembrie. Partida va avea loc la Belgrad. ● Jocul cu Spania (21. X. în preliminariile C.M.) se va disputa la Zagreb. ● Selecționatul Diviziei B a Iugoslaviei va susține anul acesta meciuri amicale cu echipele similare ale Italiei, Austriei și Angliei.

CAMPIONATUL EUROPEI (AMATORI). La a III-a ediție a campionatului Europei pentru selecționatele de amatori s-au înscris 12 echipe, repartizate — prin tragere la sorti — în patru grupe: Scoția, Olanda și Franța (I), R.F.G., Anglia și Malta (II), Spania, Turcia și Grecia (III), Italia, Austria și Iugoslavia (IV). Meciurile din cadrul acestor grupe trebuie disputate pînă la 1 aprilie a.c.

CLASAMENTE

A intrat în tradiția multor publicații sportive ca la sfîrșitul fiecărui an să prezinte un bilanț al activității internaționale și să alcătuiască clasamente, încercînd astfel să stabilească o ierarhie a reprezentativelor. Așa s-a întîmplat și la finele lui 1972. Mai multe ziare și reviste au făcut asemenea bilanțuri cu diferite clasamente. Spunem diferite pentru că diferite sînt și criteriile care au stat la baza lor. Neîntînd precizie și unice (cum este la clasamentul unui campionat), deoarece nici numărul meciurilor disputate nu este egal, nici valoarea adversarilor întîlniți nu este aceeași și nici caracterul partidelor nu coincide, aceste clasamente au o mare doză de relativitate. Mai ales că la alcătuirea lor nu sînt seama în același timp de competițiile importante în cadrul cărora au avut loc meciurile, de adversar și de realizările echipelor, un procedeu care duce la o mai justă apreciere și clasificare a reprezentativelor.

De aici și valoarea relativă, mai mult statistică, a unor asemenea clasamente, din care — cu titlul informativ — prezentăm mai jos primele locuri din cîteva dintre ele.

● Începem reamintînd pe cei ai revistei franceze „FRANCE-FOOTBALL” pentru că a devenit tradițional:
1. R. F. a Germaniei; 2. Olanda; 3-4. Belgia și Polonia; 5. Portugalia; 6. U.R.S.S.

● AGENTIA I.S.K. (Internazionali Sport-Korespondența) a făcut un clasament cu echipe din Europa și America de Sud:
1. R. F. a Germaniei; 2. Brazilia 3-4. Olanda și Belgia; 5. Portugalia; 6. U.R.S.S., Anglia, Italia și Spania.

● Ziarul „SPORT” din Zürich se mulțumește cu un bilanț-clasament în ordinea realizărilor (puncte reușite din maximum posibil):
1. U.R.S.S. (21 p. din 38); 2. Iugoslavia (19/30); 3. Portugalia (17/20); 4. Polonia (16/20); 5. R. F. a Germaniei (13/14); 6. Belgia (12/16).

● „PIŁKA NOŻNA”, organul tehnic al federației polonoeze, a ajuns la următorul clasament:
1. R. F. a Germaniei; 2. Anglia; 3. Belgia; 4. U.R.S.S.; 5. Italia; 6. Iugoslavia; 7. Polonia.

● Ziarul polonez „SPORT” din Katowice:
1. R. F. a Germaniei; 2. U.R.S.S.; 3. Anglia; 4. Belgia; 5. Olanda; 6. Polonia; 7. Ungaria.

Cum se vede, o varietate de clasificări, de păreri, de aprecieri, care provoacă și o diversitate de comentarii...

A FOST RIDICAT EMBARGO-UL

De 40 de ani durează o lege nescrisă, un embargo în virtutea căruia cele două echipe din Manchester — United și City — nu-și cedau jucători. Cele două cluburi n-ar fi consimțit la transferarea unui jucător la unul din ele nici pentru cea mai mare sumă din cîte s-au plătit vreodată. Acum însă, acest embargo a fost ridicat și cluburile fruntașe din Manchester au revenit la sentimente mai bune, de înțelegere. Recent, United a obținut transferarea atacantului galez Wyn Davies de la City. Davies s-a dovedit un jucător util atacului lui Manchester United; grație lui acesta a dispus de campioana Angliei, Derby County, cu 3-0.

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefoane 11.10.05 (centrală)
12.95.96

Prezentarea artistică: Liviu BOBOCEA

NOUA COMPONENTĂ A LOTULUI REPREZENTATIV

ÎN FEBRUARIE, UN MECI LA NÎMES ȘI DOUĂ ÎN SPANIA

După ședința de aseară a Biroului F.R.F., antrenorul Valentin Stănescu a comunicat componența lotului reprezentativ lărgit în vederea viitoarelor acțiuni ale echipei naționale:

ADAMACHE, RADUCANU, IORDACHE, SATMAREANU, DELEANU, NAE IONESCU, SAMEȘ, BOC, DUMITRU, ANCA, HAJNAL, BOLONI, BELDEANU, DINU, TROI, A-ELENEI, DOBRIN, R. NUN-WEILLER, DEMBROVSKI, LUCESCU, DUMITRACHE,

MARCU, DOMIDE, NEAGU, IORDANESCU.

Acest lot a fost convocat pentru mine după-amiază, la ora 17, la București, în vederea unei discuții asupra obiectivelor din acest an.

Jucătorii vor reveni apoi la cluburile lor unde își vor continua pregătirea până în ziua de 29 ianuarie, când vor fi din nou reușiți.

Programul selecționabililor va fi în continuare, următorul: în zilele de 29 și 30 un riguros control medical și antrenamente; în ziua de 31 ianuarie, un joc cu o echipă divizionară B; vor urma două

zile rezervate unor antrenamente specifice, apoi, la 3 februarie, din nou un meci, de data aceasta cu o formație de Divizia A.

În ziua de 4 februarie, se va pleca în Franța, la Nîmes, unde va avea loc, miercuri 7 februarie, un meci cu formația Olympiques din localitate. Turneul „tricolorilor” va continua apoi în Spania, unde sînt prevăzute două partide: la 14 februarie cu Espanol, la Barcelona, și la 17 februarie un altul, cu un adversar care urmează a fi desemnat.

Revenirea în București, probabil pe 19 februarie.

DUPĂ EGALUL DE LA NAPOLI, CU TURCIA

DRUMUL ITALIEI SPRE MÜNCHEN A DEVENIT DIFICIL

BOLOGNA (prin telex, de la corespondentul nostru).

Exces de încredere? Infatuare? Nu știm exact. Fapt este numai că faimosul atac al echipei Italiei, cu tunarii săi renumiți, Riva și Chinaglia, cu al său „centrocâmpist” de clasă, Rivera și Capello, nu a reușit să facă nici o breșă în apărarea echipei Turciei, și a confirmat cu acest 0-0 de la Napoli că fotbalul italian traversează o criză tehnică de mai lungă durată.

Criza tehnică, și nu de calitate, deoarece atunci cînd îți permiți să lași afară din selecția fotbalistii de calibrul lui Boninsegna, Facchetti sau Prati, în mod limpede nu se poate vorbi despre o lipsă de jucători. Cel mult de o abundență, care face și mai dificilă alegerea pentru echipa națională.

„Azzurrii” au fost tot timpul în ofensivă, dovadă cele 18 lovituri de colt de care au beneficiat, dar apărarea jucătorilor turci a reușit de fiecare dată să respingă acțiunile dezordonate ale atacanților italieni. Aceștia nu au reușit niciodată să-și dea seama de tactica lor greșită, să găsească modalități de pătrundere spre poarta senzaționalului portar turec Sabri.

Au lipit Mazzola și (adăugăm noi) Boninsegna, care după pă-

rerea noastră ar fi putut, prin forța sa fizică, să „spargă” zidul apărării echipei oaspe. Nu este însă suficient pentru a justifica modesta evoluție a jucătorilor italieni. În plus, Valcareggi a schimbat — surprinzător — la pauză pe singurul jucător care ar fi

VALCAREGGI — antrenorul „squadrei azzurro”

putut, să aibă un plus de șansă în lupta cu defensivă echipei Turciei, Chinaglia.

Drumul spre München a devenit, astfel, mai dificil pentru e-

chipa italiană: vor fi necesare, pentru a reuși, victorii la Istanbul și în cele două jocuri disputate pe teren propriu, împotriva Elveției și Luxemburgului. Altfel, squadra azzurra va fi nevoită să se resemneze și să lase liberă calea spre Cupa lumii, unei alte selecționate. Aceasta ar fi, prin prisma valorii intrinsece, în mod normal, formația Elveției.

Totuși, reprezentativa Italiei are încă șanse să iasă cu fața curată și din această situație dificilă...

CESARE TRENTINI

ITALIA — TURCIA 0-0

Stadionul „San Paolo” din Napoli. Zi însorită, vînt rece, teren bun, circa 65.000 de spectatori. Nici un incident demn de remarcă. Raportul cornerilor: 12-4.

ITALIA: Zoff — Spinetti, Marchetti — Agropoli, Meligi, Burgnich — Canale, Capello, Chinaglia (min. 44: Anastasi), Rivera, Riva.

TURCIA: Nabli — Mehmet II, Zekeriyi, Ozer, Muzaffer — Ziya, Fuat (min. 87: Kocsal) — Bulent, Mehmet I, Cemil (min. 22: Osman), Metin.

REAL MADRID ȘI O ALTĂ ECHIPĂ DE PESTE HOTARE LA TURNEUL FESTIV DE LA PITEȘTI

Anul acesta, F.C. Argeș Pitești va sărbători un important eveniment din viața sa: la 6 august se vor împlini 20 de ani de cînd a luat ființă.

Consiliul clubului va acorda acestei sărbători importanță și cadrul cuvenite, organizînd un foarte atractiv turneu internațional, cu participarea a două echipe din străinătate și două românești, dintre care una va fi, bineînțeles, F.C. Argeș.

Din informațiile pe care le deținem, rezultă că una din echipele de peste hotare va fi reputata formație a clubului spaniol Real Madrid. Cu prilejul partidei oficiale susținute de Real la București, în cadrul Cupei campionilor, și recent, în meciul aniversar Real — Belenense, disputat în decembrie la Madrid și la care au fost invitați președintele clubului piteștean, P. Rapaport, și jucătorul Dobrin, conducătorii madrilenilor s-au declarat de acord, în principiu, să participe la turneul de la Pitești. F.C. Argeș mai contează și pe prezența Rapidului din București, urmînd ca a patra echipă să fie una iugoslavă sau maghiară. În acest scop, F.C. Argeș a intrat în tratative cu Ujpesti Dozsa Budapesta și Ferencváros Budapesta din Ungaria, Partizan și Steaua roșie Belgrad din Iugoslavia.

PRONOSPORT

1. Cagliari — Bologna	1,x
2. Fiorentina — Inter	1,x,2
3. Juventus — Roma	1
4. Lanerossi — Atalanta	x
5. Lazio — Napoli	1,x
6. Milan — Verona	1
7. Palermo — Ternana	1
8. Sampdoria — Torino	x,1
9. Ascoli — Como	1,x
10. Catania — Brindisi	1
11. Foggia — Varese	1
12. Lecco — Genoa	x
13. Taranto — Perugia	x

CAMPIONATE NAȚIONALE

BELGIA

F.C. Malines — Beerschot 0-0.
Diest — F.C. Bruges 2-0, Cercle Bruges — Anderlecht 1-0, Standard Liège — F.C. Liège 1-0, Union St. Gilloise — Crossing 1-0, Racing White — Antwerp 3-0, St. Trond — Beringen 0-0, Berchem — S. K. Lierse 0-0.

1. F.C. BRUGES	16 34-11 27
2. Standard Liège	16 21-10 22
3. Racing White	16 22-7 21
4. Beerschot	16 23-18 19
5. Anderlecht	16 26-19 18
6. F.C. Malines	16 21-18 18
7. Cercle Bruges	16 18-18 18
8. S.K. Lierse	16 24-26 18
9. Antwerp	16 19-19 15
10. Berchem	16 13-13 15
11. F.C. Liège	16 13-17 14
12. Beringen	16 15-22 14
13. St. Trond	16 9-18 11
14. St. Gilloise	16 8-19 11
15. Crossing	16 9-19 11
16. Diest	16 14-31 8

OLANDA

F. C. Utrecht — Excelsior Rotterdam 2-0, Sparta Rotterdam — F.C. Den Haag 3-1, M.V.V. Maastricht — F.C. Den Bosch 1-1, A.Z. 67 Alkmaar — Twente Enschede 2-2, Ajax Amsterdam — Haarlem 4-0, F.C. Amsterdam — Telstar 2-0, Go Ahead Deventer — N.A.C. Breda 3-0, P.S.V. Eindhoven — F.C. Groningen 0-0, Feyenoord Rotterdam — N.E.C. Nijmegen 3-2.

1. FEYENOORD	18 43-11 32
2. Ajax Amsterdam	18 64-10 30
3. Sparta Rotterdam	18 46-14 27
4. Twente Enschede	18 22-14 23
5. M.V.V. Maastricht	18 29-18 22
6. F.C. Den Haag	18 25-22 20
7. F.C. Amsterdam	18 25-26 18
8. F.C. Utrecht	18 24-30 18
9. P.S.V. Eindhoven	18 23-21 17
10. N.E.C. Nijmegen	18 20-25 15
11. N.A.C. Breda	18 17-27 15
12. Telstar	18 18-29 15
13. Go Ahead Deventer	18 19-27 13
14. Haarlem	18 18-27 13
15. F.C. Groningen	18 16-28 13
16. A.Z. 67 Alkmaar	18 21-10 13
17. F.C. Den Bosch	18 8-34 10
18. Excelsior Rotterdam	18 5-38 8

PORTUGALIA

Coimbra — Guimarães 1-0, Boavista — Atletico 3-2, Beira Mar — Benfica Lisbona 1-2, Sporting Lisabona — Farense 4-0, Barreirense — Tomar 1-0, Belenenses — F.C. Porto 2-0, Vitoria Setubal — C.U.F. 3-1, Leixoes — Montijo 1-0.

1. BENFICA	18 50-8 36
2. Belenenses	18 35-21 27
3. Sporting	18 39-13 23
4. Setubal	18 40-15 22
5. Boavista	18 30-32 22
6. Leixoes	18 11-22 21
7. Guimarães	18 27-21 20
8. Porto	18 27-17 19
9. C.U.F.	18 22-24 18
10. Barreirense	18 23-12 14
11. Montijo	18 16-22 13
12. Farense	18 15-35 12
13. Tomar	18 18-39 12
14. Coimbra	18 14-32 11
15. Beira Mar	18 12-31 11
16. Atletico	18 20-38 7

SCOȚIA

Ayr United — Arbroath 2-0, Celtic Glasgow — Dundee 2-1, Dundee United — Hibernian Edinburgh 1-0, East Fife — Kilmarnock 3-0, Falkirk — Glasgow Rangers 2-4, Motherwell — St. Johnstone 1-1, Patrick Thistle — Airdrie 2-0: partidele Aberdeen — Dumbarton și Hearts — Morton au fost aminate.

1. GLASGOW RANGERS	21 40-20 31
2. Hibernian Edinburgh	20 53-20 30
3. Celtic Glasgow	18 50-19 30
4. Dundee United	21 40-34 27
5. Dundee	21 37-25 25
6. Aberdeen	19 28-24 24
7. Hearts	20 31-26 24
8. Ayr United	21 29-36 22
9. East Fife	21 32-36 21
10. St. Johnstone	19 32-35 18
11. Morton	19 27-32 16
12. Patrick Thistle	21 26-46 16
13. Motherwell	20 22-33 16
14. Falkirk	19 21-34 15
15. Arbroath	21 27-40 15
16. Dumbarton	19 24-37 13
17. Kilmarnock	20 22-44 10
18. Airdrie	20 19-43 7

LOTUL REPREZENTATIV CEHOSLOVAC ÎNTR-UN STAGIU DE O LUNĂ ÎN OLANDA

- SPARTAK TRNAVA SE VA PREGĂTI ÎN COMUN CU LOTUL LA ZEISST
- JOCURI AMICALE ÎN OLANDA ȘI BELGIA

PRAGA 16. — Zilele trecute a avut loc aici prima ședință din acest an a federației de fotbal, cu care prilej au fost discutate numeroase probleme legate de pregătirea echipei reprezentative în vederea noului sezon, care se anunță foarte încercut, dat fiind faptul că Cehoslovacia are de disputat partidele preliminare din campionatul mondial.

O LUNA DE PREGĂTIRE ÎN OLANDA

Punctul cel mai important de pe ordinea de zi a acestei ședințe l-a constituit cel referitor la pregătirea lotului reprezentativ în perioada de iarnă. În urma tratativelor cu forul de specialitate din Olanda, s-a decis definitiv ca jucătorii selecționabili, precum și cei ai clubului Spartak Trnava, să se antreneze în comun, în Olanda, în stațiunea de la Zeist. Între 29 ianuarie și 22 februarie, în acest interval, în care se va afla la Zeist, Spartak Trnava va servi drept sparring-partener lotului reprezentativ.

În afara jocurilor „în familie”, lotul Cehoslovaciei, ca și Spartak Trnava, vor susține o serie de meciuri amicale, de verificare. Astfel, la 31 ianuarie Spartak Trnava va întâlni pe Standard

Liège, iar la 6 februarie pe Anderlecht Bruxelles, ambele în Belgia. Lotul va disputa patru jocuri după următorul program: la 14 februarie cu Feyenoord Rotterdam, la 16 februarie cu N.E.C. Nijmegen, la 18 februarie cu N.A.C. Breda, iar la întoarcerea spre patrie se va opri în Belgia pentru o partidă cu F. C. Bruges.

CE VA URMARI ANTRENORUL JEZEK

Întrebat ce părere are despre planul de pregătire a echipei re-

Dobias, unul dintre jucătorii de bază ai lotului reprezentativ cehoslovac

prezentative, antrenorul acesteia, Václav Jezek, a declarat următoarele:

„Am prezentat trei variante pentru aceste pregătiri. E foarte greu de apreciat dacă cea aleasă este cea mai bună, dar socotesc că un stagiul în Olanda are avantajul că nu ne va obliga să efectuăm deplasări lungi, deci oboseitoare, și vom putea astfel să dedicăm majoritatea timpului antrenamentelor.

În ceea ce privește pregătirea propriu-zisă, ne vom antrena de cite două ori și chiar trei ori pe zi. Vor avea loc și lecții de pregătire teoretică. Prima parte a stagiului o vom petrece împreună cu Spartak Trnava, care urmează să se întoarcă acasă la 12 februarie, fără jucătorii din lot. Aceasta înseamnă că la început vom putea susține mai multe jocuri-scoală cu Spartak, în cadrul cărora vom folosi diferite formule de formație. În afară de aceste partide dintre noi, vom mai susține și altele, cu echipe olandeze, tot cu caracter de pregătire, avînd însă loc cu porțile închise.

Perioada de stagiul în Olanda va fi împărțită în două etape. Cît timp vom fi împreună cu echipa Spartak, vom pune accent pe antrenament și verificare. După 10 februarie și după plecarea echipei Spartak, vom urmări omogenizarea reprezentativei, prin cele patru meciuri amicale de la Rotterdam, Nijmegen, Breda și Bruges.

Va fi un stagiul deosebit de important pentru jucători, dar și pentru noi, antrenorii. Jucătorilor li se va cere un efort fizic deosebit pentru a putea intra cît mai repede în ritmul normal de joc.”

DIN FOTBALUL INTERNAȚIONAL

● PELE — RETRAGERE IREVOCABILĂ PESTE DOI ANI. Pe aeroportul din Lima a avut loc o conferință de presă înălțătoare de femeie, în legătură cu fotbalul. Numele ei? Rosemarie Cholbi Nascimento, soția faimosului Pele. Aflată într-o escală de trei ore pe aeroportul amintit și prezența ei fiind aflată de ziaristi, în scurtă vreme a fost pur și simplu asaltată de reporteri de presă, radio și televiziune. Întrebarea, mereu pusă, a fost aceea a datei retragerii soțului ei din fotbal: „Peste doi ani, fără nici un fel de amănare, a declarat Rosemarie, Pele va părăsi stadionul. Hotărîrea lui este irevocabilă și una dintre cele mai vâjnice apărătoare ale ei sînt...chiar eu, reprezentantă a familiei care are dreptul să-l vadă măcar o dată pe zi pe „șeful” ei. Nici vorba nu e, de asemenea, ca Pele să revină în echipa națională. Ar fi un lucru neserios și neonozabil să reapeară după ce a spus „adio” tricolorii naționali. Și va mai rog să credeți că știrile sînt exacte. Cînd spune o soție ceva...așa va fi...” a încheiat cu umor Rosemarie Cholbi Nascimento.

● EPILOG LA „CAZUL BANKS”. La 23 ianuarie, Gordon Banks va apărea în fața unui judecător din Londra pentru a da explicații asupra accidentului de automobil a cărui victimă a fost: se știe că acel accident l-a provocat o gravă leziune la un ochi. Acesta e al doilea termen fixat de tribunal pentru depunerea lui Banks, în primul, celebrul internațional englez nefiind în stare să răspundă din cauză că nu era restabilit de pe urma accidentului.

● MASCHIO, ANTRENOR AL LUI INDEPENDIENTE. Conducerea clubului Independiente Avellaneda a comunicat că a încredințat direcția tehnică a primei formații, rostului internațional, Humberto Maschio. Acesta preia formația de la Roberto Ferreiro, cel care a asigurat un intermitat al postului după părăsirea (fără nici un fel de anunț) a clubului de către Pedro Dellaacha, antrenorul care a dus pe Independiente la titlul de campion a Argentinei și care se află acum în Spania.

● MANCHESTER UNITED ÎN GOANA DUPĂ ÎNTĂRIRI. Căuțînd în disperare de cauză, foarte spre a-și mai întrema formația, Manchester United ar dori să obțină transferarea unuia dintre cei mai buni înaintași ai lui Celtic Glasgow, Lou Macari. Recomandarea acestuia a fost făcută de noul manager al clubului, Tommy Docherty care l-a avut ca jucător în lotul reprezentativ, știut fiind că el a ocupat pînă de curînd postul de director tehnic al selecționatei Scoției.